

Revista Oficial FC Barcelona · Febrer 2005 Nº13 · 3 Euros

www.fcbarcelona.com

CAVALLERS AHIR FUTBOLISTES AVUI

EL BARÇA AMB L'ANY DEL LLIBRE

©VIZCARRA

L'aniversari de Barça TV

El primer any del canal oficial del club

El pòster

Ronaldinho ofereix a l'afició el premi FIFA World Player 2004

i a més...

- L'Ex: Ruud Hesp
- Quina nit ! El Barça-Chelsea de l'any 2000

EXCLUSIU PER A SOCIS FCB
FECSA ENDESA I EL BARÇA, MÉS UNITS QUE MAI.
A Fecsa Endesa sentim la mateixa passió que tu pel Barça. Per això, com a proveïdor oficial d'energia seu, llancem la Nova Tarifa Barça: un paquet de beneficis exclusius per a socis del FC Barcelona. Amb ella gaudiràs de grans descomptes en llum i gas sense necessitat de fer cap canvi en la instal·lació. També comptaràs amb un servei de reparacions urgents 24 hores totalment gratis.
fecsa endesa
Per tu, milers de nosaltres
Nova Tarifa BARÇA LLUM I GAS
15% d'estalvi en terme fix en gas
7% d'estalvi en gas*
2'25% d'estalvi en llum
Sorteig
2 SEIENTS D'HONOR
ACCÉS A LA ZONA VIP
APARCAMENT
PER A CLIENTS
* 5% de descompte contractant només el gas.
Proveïdor Oficial FC Barcelona
FCB
Truca ara al 900 84 28 84,
estarem encantats d'atendre't.

Cavallers i atletes, dos models socials

La dimensió cultural de l'esport i el futbol és una qüestió que genera controvèrsia. És un debat que recentment ha provocat alguna picabaralla menor sobre la qualitat cultural, per exemple, del Museu del FC Barcelona. Aquest no és un debat que requereixi un esforç intel·lectual excessiu i com que no va més enllà de l'entreteniment, no cal entrar-hi.

On no sembla que hi hagi d'haver massa discussió és quan s'afirma que l'activitat del FC Barcelona transcendeix el fet esportiu. El supera per voluntat pròpia, però també perquè la societat catalana li va atorgar ben aviat aquest paper d'actor secundari. Un rol que, en funció de l'època, el club ha jugat amb més o menys presència, encert o convicció. El FC Barcelona també és un fet social.

És aquesta dimensió social, indiscutible i assumida fins allà on és prudent, la que situa el club a prop de la seva gent i de les activitats que mouen o neguitegen el país. És el cas de propostes culturals com ara la Fira Internacional del Llibre a Guadalajara (Mèxic), per citar-ne una de ben recent.

No ens ha d'estranyar, doncs, que el FC Barcelona a través d'aquest primer número de l'any 2005 de la Revista Barça, s'afegeixi a la celebració de l'any del Llibre i a la commemoració del 400 aniversari de l'edició del Quixot, una de les obres cabdals de la literatura universal.

El reportatge central de la Revista proposa al lector un exercici merament literari. Volem aprofitar aquestes dues celebracions per fer un paral·lelisme entre els cavallers d'ahir i els atletes d'avui. I a banda de les curiositats que s'hi troben, el més destacable és el paper d'aquestes dues figures –el cavaller i l'atleta– en l'articulació dels models socials, una funció que han jugat històricament i que avui continuen jugant.

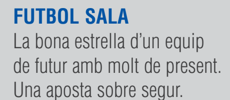
Aquesta és una vessant més de la dimensió social del FC Barcelona. La capacitat que els jugadors tenen d'exercir de model, de paràmetre social, de mirall de conducta per a moltes generacions. Una capacitat compartida, és clar, amb els tècnics i els directius que també la posseeixen. Aquesta és una virtut que s'ha de gestionar adequadament i que els obliga a actuar amb responsabilitat. El potencial del club i d'aquells que el representen és enorme i seria una irresponsabilitat no canalitzar aquesta capacitat d'influència cap a iniciatives d'interès col·lectiu. És un fet que el FC Barcelona té molt present.

Edita: Futbol Club Barcelona - Av. Arístides Maillol s/n - 08028 Barcelona - Tlf. 9021899 00 - Fax 934112210 - **Direcció electrònica:** revista@club.fcbarcelona.com

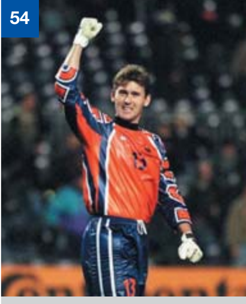
Director: Jordi Badia - **Subdirectors:** Antoni Aira i Toni Ruiz - **Redactor en Cap:** David Saura - **Col·laboradors:** Andrea Balducci, Oriol Bonsoms, Carles Cascante, Xavier Catalán, Cristina Collado, Vanessa Forns, Gustau Galvache, Xavier Guarte, Sergi Nogueras, Francesc Orenes, Eduard Pujol i Manel Tomàs - **Disseny i Infografia:** Grupo ADI - **Fotografia:** Biblioteca de Catalunya (R. Marco), Marta Becerra, Àlex García, Cristina González, Info Les Corts i Bevenrain S.L. - **Publicitat:** FC Barcelona-Departament Comercial i de Màrqueting - Telf. 934963672 - **Impressió:** Rotocayfo Quebecor - **Dipòsit Legal:** B-40053-02.

MÉS QUE UN CLUB

EL CLUB DIA A DIA

UN CLUB AMB HISTÒRIA

SERVEIS BARÇA

CAVALLERS D'AVUI

ÈXITS INTERNACIONALS, UNA LLISTA D'HEROIS FUTBOLÍSTICS I UNA LITERATURA QUE CERCA UNA ÈPICA QUE CONTRIBUEIX A LA INVENCIÓ D'UN IMAGINARI COMÚ. ABANS QUE EL FUTBOL ESDEVINGUÉS INDÚSTRIA CULTURAL DE L'OCI, L'ESPORT HAVIA ESTAT UN ELEMENT FONAMENTAL EN L'EDUCACIÓ INTEGRAL DELS HOMES. EDUCAR EN L'IDEAL HEL·LÈNIC DE L'HOME COMPLET, EL CONCEPTE CAVALLERESC MEDIEVAL I EL VALOR DEL JOC NET D'ANGLATERRA. EL FUTBOL I ELS VALORS. EL FUTBOL I EL SEU TEMPS. FUTBOL I CAVALLERIES.

ANTONI AIRA

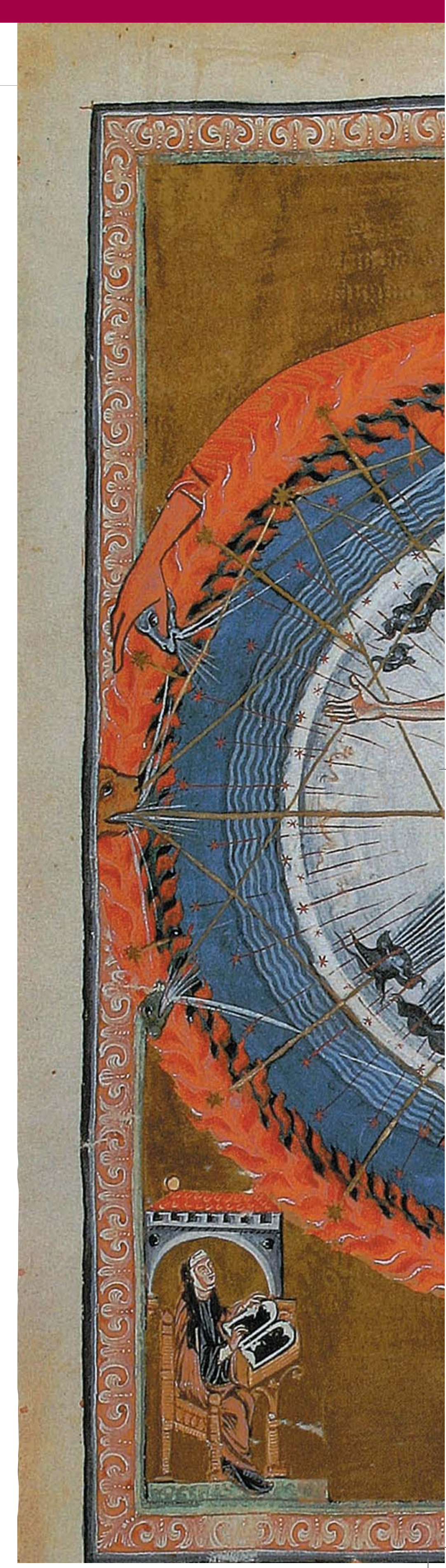
Més enllà dels segles que els separen, hi ha un element que uneix el futbolista i el cavaller: per a una gran part dels seus contemporanis, són els herois del seu temps. Abans cavallers, jugadors avui en dia. Aquest 2005 celebrem l'any del Llibre. Any, doncs, de fer volar la imaginació, de crear amb la paraula. Inspirats en la realitat, anem més enllà. Són només paraules i les paraules...

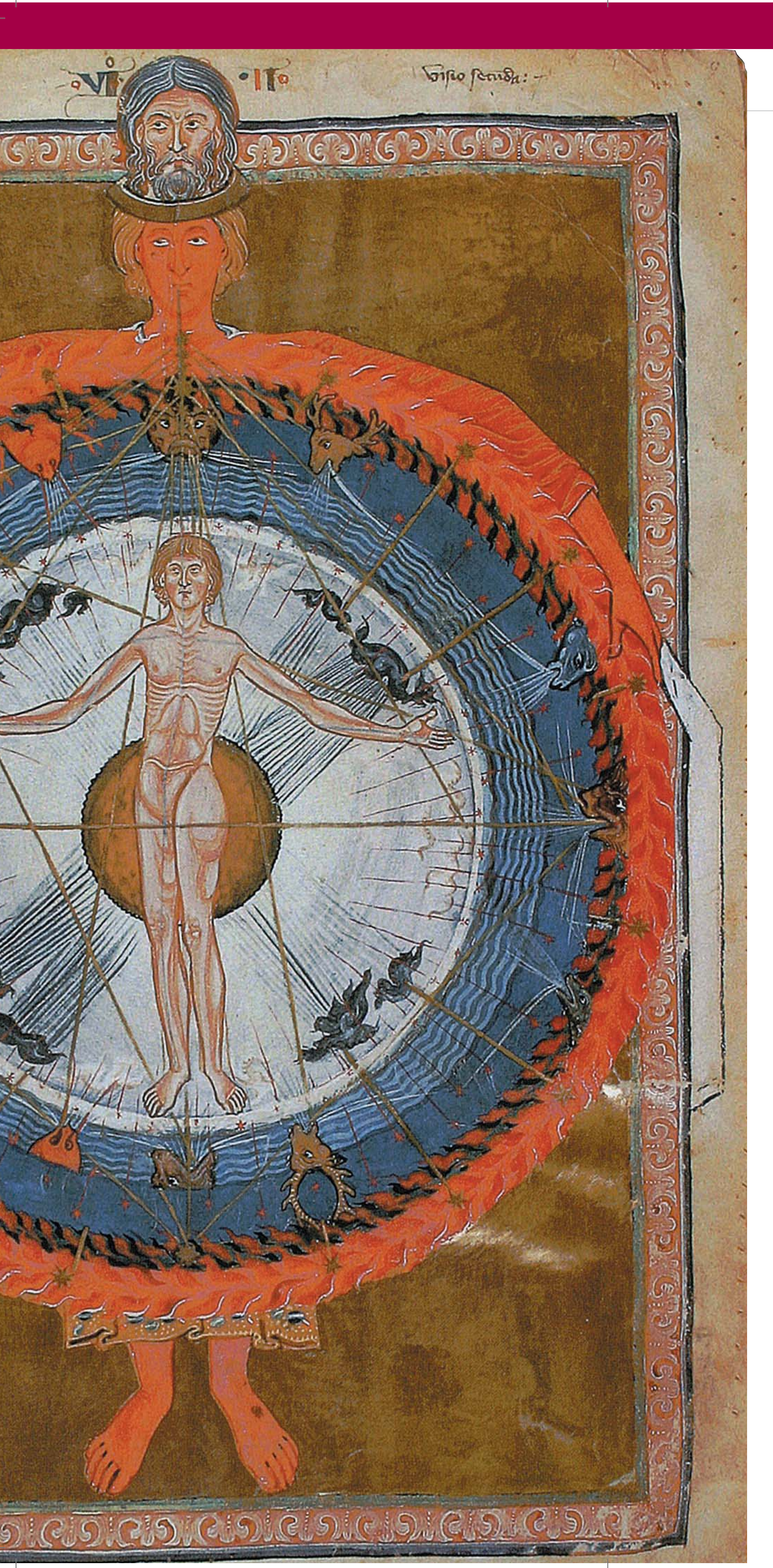
L'esforç, el goig de les victòries, el patiment de les derrotes, els individus com a representants d'una col·lectivitat, dels seus anhels, de la seva voluntat de projectar-se més enllà de les seves fronteres. Icones que deixen empremta en la literatura. Defensors d'uns colors, d'un escut, d'un ideal. ¿Per què les nostres estrelles del futbol no podrien protagonitzar algun dia gestes literàries com les dels seus avantpassats medievals?

La condició física

L'accés a la cavalleria era un honor gairebé sempre reservat als membres de la noblesa. Els llibres de cavalleries ens expliquen que, a vegades, també s'hi podia accedir per una altra via. Però fins i tot els joves nobles, pel simple fet de ser-ho, no tenien assegurat l'esdevenir cavaller. Abans havien de superar diversos obstacles, diferents proves que els anirien forjant el camí al lloc més alt del podi. Un d'aquests filtres era la seva condició física. El medievalista Anton Maria Espadaler apunta que l'armament de l'època era força pesant: "Penseu que l'armadura d'un cavaller del segle XV, amb casc inclòs, com la de l'escriptor Joanot Martorell, pesava més de 18 kg". El maneig de les llances, les espases i les destrals al mateix temps que sostenia l'escut i es regia del cavall demanava posseir una força i una potència notables. Segons Espadaler, no ha de sorprendre que alguns homes, també captivats per altres facetes de la vida, o amb més vocació per a l'estudi que per a l'exercici de les armes, renunciessin a la seva pràctica. La seva disposició física no els permetia resistir les cavalcades ni els inconvenients de la vida militar ni fer un bon ús de les armes. L'ofici de cavaller es basava en bona part en la capacitat física dels aspirants. Això explica que aquells joves a qui el físic no acompanyava, com l'infant Enric de Villena –"gran gastrònom, endevinador d'esternuts, afeccionat a les ciències esotèriques, a la literatura i a les dones"- havien de renunciar a seguir la carrera militar.

Vet aquí un paral·lelisme evident entre els atletes d'ahir i els d'avui. Els escriptors de l'època retrataven així els prota-

gonistes de les aventures cavalleresques. Anton Maria Espadaler ens presenta un cas revelador. La descripció que es fa del protagonista de la novel·la occitana Jaufré, dedicada al rei Jaume I i escrita cap als anys 1272-1276:

D'espatlas ac una brasada,
(L'espatlla li feia una braçada)
E brases groses e cairatz,
(i els braços eren grossos i quadrats,)
E belas mas, e dets formatz,
(i les mans belles, i els dits ben formats,)
E fon delgatz per la sentura,
(i era prim per la cintura,)
E ben larcs per la forcadura,
(i ample per l'enforcadura,)
E las cambas drechas e grans,
(i les cames eren rectes i fortes,)
E·ls pes caus e mot ben estans.
(i els peus concaus i elegants.)

Segons l'expert medievalista, "aquest no és un retrat merament literari. És, sens dubte, una descripció que confirma els esquemes ja utilitzats per l'èpica, però que també podem trobar aplicats a personatges històrics com Jaume I, en les cròniques de Bernat Desclot". De fet, deixant de banda la genètica, aquesta complexió, forta i contundent era el resultat d'un entrenament constant. En aquesta

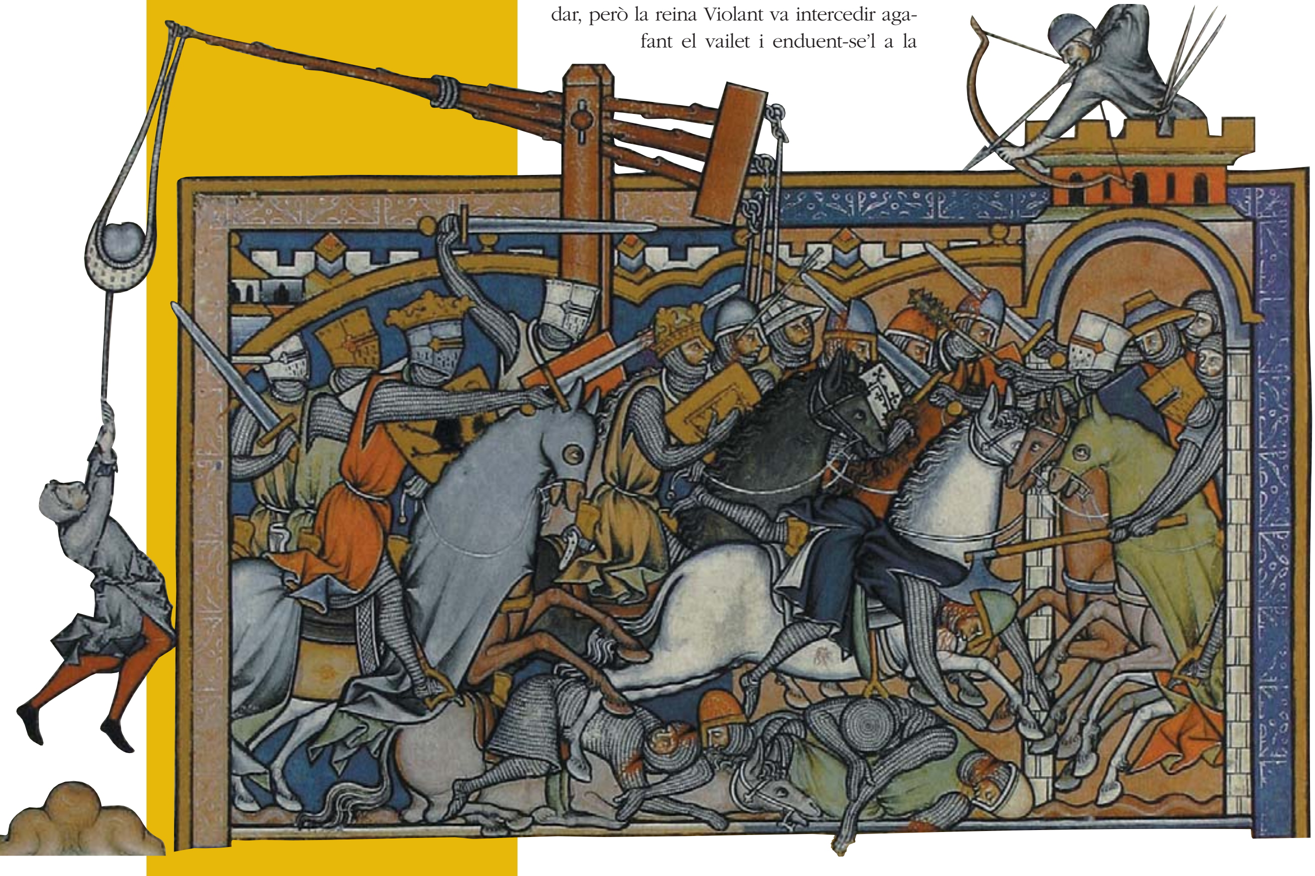
Tàctica i estratègia

Pablo de la Fuente, historiador de la Fundació Les Fortaleses Catalanes, crida l'atenció a propòsit del mal ús que en el món del futbol es fa dels termes 'estratègia' i 'tàctica'. Si entenem estratègia com la manera de plantejar la guerra, i tàctica com la manera de guanyar les batalles, "si fem el paral·lelisme entre una batalla i un partit de futbol, l'estratègia és el temps previ, la preparació, l'alineació... I quan comença el partit, tot és tàctica. Una cosa és la preparació estratègica, i l'altra són els recursos tàctics que s'executen al camp, com ara la tàctica defensiva, la preparació dels còrners...

preparació hi tenia un paper rellevant la caça, l'esgrima, l'equitació i diversos exercicis que preparaven el cos per resistir el combat. L'entrenament, avui en dia, és part imprescindible de la preparació dels futbolistes d'elit. És part inexcusable del relat. L'esforç, la prova diària, la superació, el treball en equip.

Les cròniques de l'època també expliquen que Pere el Gran, fill del rei Jaume, va heretar una impressionant complexió física, en part gràcies a un element que els esportistes d'avui també tenen molt present: l'alimentació. En Pere era molt exigent amb la seva alimentació, que havia de ser abundant, i això, ja de ben petit. El mateix Desclot, a la seva crònica, recull una anècdota amb el petit príncep Pere com a protagonista. Va passar en un dinar de Nadal que la noblesa celebrava al Saló del Tinell. Oriol Junqueras, professor d'Història de la UAB, ens explica l'escena: "Aquell dia no volia menjar carn i va desfer-se de tota la que li havien posat a taula, tirant-la pel terra. El rei Jaume es va enfadar, però la reina Violant va intercedir agafant el vailet i enduent-se'l a la cuina. Allà va ordenar que li fessin un plat del que tinguessin, però sense carn. El cuiner va tirar del primer que tenia a mà. Va agafar una mica d'arròs, una mica de canyella, una mica de llet... i així va néixer l'arròs amb llet, que tant d'èxit té encara en el nostre segle, com a complement de la dieta diària de moltes persones". La importància d'una dieta rica i variada, en els nostres dies, és un factor regulat per especialistes mèdics, sempre en contacte amb l'equip.

I més paral·lelismes entre aquell ahir i l'avui dels nostres futbolistes. Estem a Sicília. Cròniques medievals de l'illa també descriuen com les noies de l'indret, quan veien tornejar Pere el Gran, "queien malaltes d'amor". Se'ns dubte, un efecte molt semblant al que provoquen molts futbolistes entre les aficionades i les seguidores més incondicionals. En 'El Decameró', un històric recull de contes, llegim com una jove –de nom Liza- explicava com d'impressionant era veure combatre Pere el Gran.

El component físic en la cultura medieval tenia una gran importància. Com en els nostres dies, però amb una diferència substancial: l'educació física, llavors, els preparava per a la guerra. L'actual, més tècnica, quan no prepara per a un esport concret, té una finalitat estètica o mèdica. Avui en dia, en el món occidental, les grans batalles es lliuren en el terreny de joc.

L'èpica de la conquesta

Un escut, un distintiu, un color. En el camp de batalla, els guerrers medievals necessitaven distingir-se, amb unes robes, amb uns escuts, amb unes banderes o estendards. Precisament l'heràldica, com ens explica l'expert heraldista Armand de Fluvià, es basa en l'estudi de la combinació que es feia entre *les colors* i el metall. El metall dels blasons, dels escuts. "L'essència d'aquest ritus era la diferenciació. I el futbol, avui en dia, també el manté". Cada equip té uns colors que l'identifiquen, que fan que en el terreny de joc no li passin la pilota al contrari, com en les batalles medievals era necessari saber contra qui es lluitava, a qui s'havia d'atacar i a qui no. Avui en el futbol encara es manté l'escut, que tots els membres de l'equip porten a la samarreta, ben a prop del cor. Molts jugadors, quan surten al camp o quan marquen un gol, li fan un petó. Els cavallers medievals besaven l'espasa. I la bandera oneja allà on va l'equip, com a gran estendard a defensar, com a metàfora de "la casa".

L'esportista d'avui, ¿És l'hereu d'aquell guerrer-atleta de qui joglars i trobadors cantaven les gestes? Anton Maria Espadaler ens aporta més elements per a la comparació: "Els esports d'avui, sobretot els d'equip, mantenen, encara que feblement, el contacte amb el rerafons bèl·lic. Els periodistes bé que el continuen alimentant a través del llenguatge. En un joc com el futbol, el recurs a la idea del combat i a l'èpica s'expliquen amb relativa facilitat. Es tracta d'un esport on atacar i defensar és fonamental, on hi ha un camp propi i un camp enemic que es procura respectivament d'envair, on les funcions d'atac i defensa estan clarament delimitades, i on hi ha una mena de refugi sagrat dels valors de la nació, que és l'àrea, governada per la figura distinta del porter, i en el qual a cada partit es realitza simbòlicament l'enaltiment, expansió i defensa de la pàtria".

A més, la providència s'ha de fer visible en el joc, per alimentar l'èpica. Els futbolistes resen, fan el senyal de la creu, fan gestos allunyant la dissort i alguns, fins i tot, conjurs convocant la fortuna. Espadaler insisteix: "Són, no hi ha dubte,

La color

Els jugadors de futbol llueixen "els colors" del seu equip. Els cavallers medievals lluïen "les colors". El prestigiós heraldista Armand de Fluvià explica que els distintius de les diferents cases es composaven amb esmalts heràldics, que es basaven en la combinació de metalls (or i plata) i de "les colors" (vermell, blau...). Junts confegien els escuts. En el cas de Catalunya, amb la combinació de quatre barres de color vermell, sobre un metall daurat.

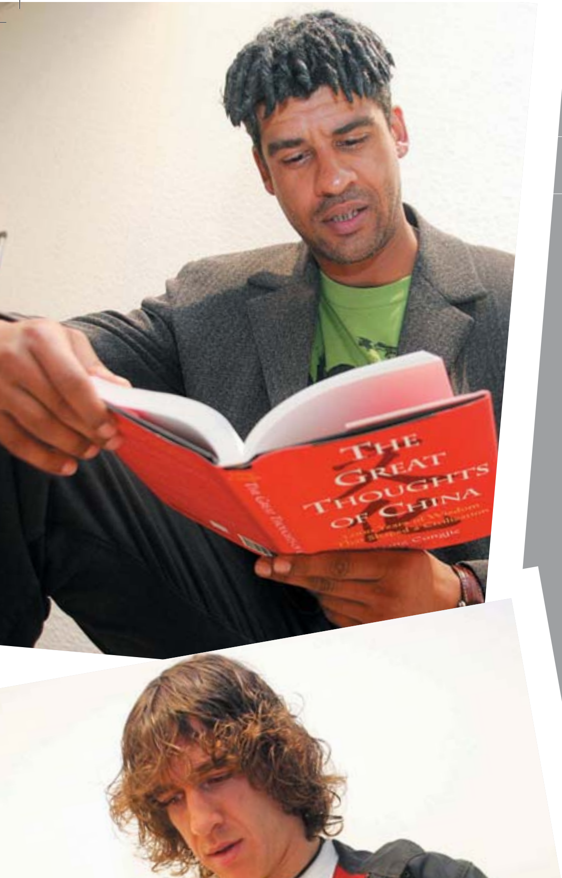
els últims atletes que confien en el sobrenatural. Tots els altres esports, que parteixen de la planificació i de l'estudi, tendeixen a anul·lar el paper del sobrenatural i a fiar-ho tot a una conducta regida pel raciocini. Del ciclisme al bàsquet, del tennis al motociclisme, tot és fruit d'un càlcul. La ficció de l'esport modern, és que tot és en mans de l'home. La natura, que és el lloc on es deixa veure el sobrenatural, tendeix, cada cop amb més força, a ser eliminada. L'ideal de l'esport modern és recloure's en un espai tancat, per desenvolupar les seves regles en condicions idònies. És a dir, artificials".

L'ideal

Es fa servir en diferents disciplines esportives i en d'altres tipus de competicions, però "entrar en capella" és una expressió que els seguidors del futbol coneixen prou bé. Els cavallers medievals en tornen a ser referent, i els llibres de cavalleries en deixen testimoni. Perquè l'origen d'aquesta expressió prové de la tradició que seguia tot aspirant a cavaller. La nit abans del dia en què havia de ser distingit amb aquesta condició, la passava en vetlla, pregant a la capella. Déu i la condició de cavaller. Déu i 'els escollits'. Els esportistes d'avui en dia, sobretot en el món del futbol, fan evident a ulls del públic la seva invocació del sobrenatural, s'hi encomanen per rendir al terreny de joc, com abans els cavallers s'encomanaven a Déu just abans de la batalla.
Els herois medievals s'encomanaven al diví, en la recerca d'un ideal, d'una conquesta. Avui en dia, en el món del futbol també es parla de conquesta: es tracta de conquerir un títol o conquerir una plaça. Conquerir una plaça, en temps dels cavallers medievals, volia dir conquerir el territori d'algú altre. La pròpia plaça, per tant, era el nucli dur de la resistència de cavallers, reis i nobles, on es trobaven més còmodes en la disputa. Els jugadors de futbol també conquereixen noves places, com a equip visitant, i tenen el seu feu –l'estadi propi– com a gran estendard. Els protagonistes de les novel·les de cavalleries es proposaven conquerir una justícia o el cor d'una dama... demanaven ajuda per "fer el bé". Avui en dia no són pocs els futbolistes que declaren que, amb el seu joc, volen donar espectacle a la gent i que aquests siguin feliços.

La novel·la

El lingüista Jordi Mir desdramatitza la utilització de termes bèl·lics referits en el món del futbol: "La lluita als rectangles verds, la lluita noble, comporta un combat traduït en una èpica que també deixa escrits els líders actuals, com a l'Edat Mitjana passava amb els cavallers, en una acció, en una èpica, en una manera de fer que també deixava rastre en la nostra crònica del temps, i en conseqüència en la nostra literatura". Les victòries, els partits, les grans jugades dels nostres jugadors generen una crònica de la realitat dels nostres dies que deixarà petjada en la nostra literatura.
La literatura al voltant del futbol dista molt de la que els herois medievals van generar amb els llibres de cavalleries. Però llavors el grau superlatiu també era un factor imprescindible. Joglars i narradors explicaven les gestes dels herois de la seva època, d'una forma fantasiosa i exuberant, segurament lluny del recurs del rumor en què sovint es cau actualment. Això sí, com avui, els movia la voluntat de generar entusiasme entre la gent.
Llavors com ara, la literatura generada al voltant d'aquests herois és imprescindible per desxifrar els signes del temps dels seus protagonistes. El retrat de les respectives èpoques estaria incomplet sense les referències a uns fenòmens que marquen el batec de centenars de milers de persones i que tenen repercussió més enllà d'unes fronteres concretes. Ahir cavallers, avui futbolistes ■

EL BARÇA AMB L'ANY DEL LLIBRE. LECTURES DEL PRIMER EQUIP

GUSTAU GALVACHE

FRANK RIJKAARD

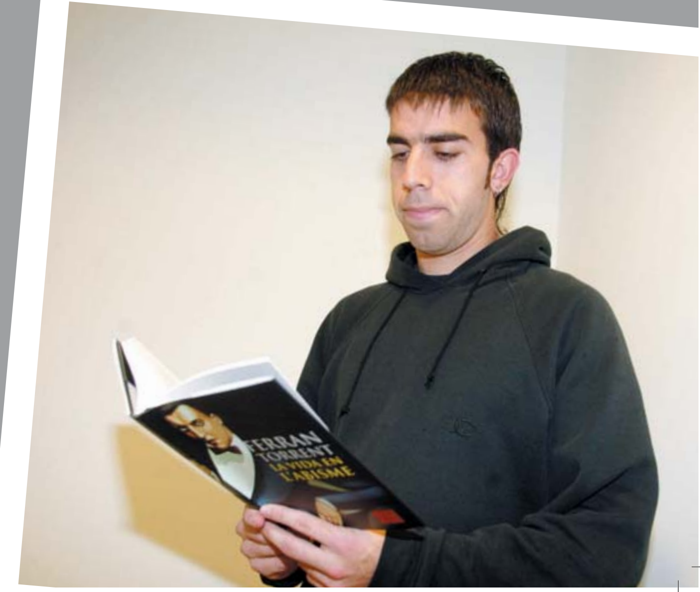
Els grans pensaments de la Xina, de Liang Congjie, és un recull de frases de saviesa popular xinesa, que tenen més de tres mil anys d'antiguitat. Tracten en profunditat sobre conceptes diversos com l'ambició, l'art, la família, l'economia, l'educació, la història, la justícia….
El llibre t'ajuda a aprofundir més al voltant d'aquests conceptes i facilita la lectura el fet que cadascun dels conceptes tracta en un capítol independent.
És un llibre que vaig comprar en la llibreria d'un aeroport.
Aquestes frases t'ajuden a tenir més punts de vista davant de diverses situacions i a la vegada t'ajuden a aprofundir en diverses qüestions de la vida.
Normalment llegeixo en els moments que puc disposar de temps de lleure, viatges, concentracions…

CARLES PUYOL

Viure cada segon és el segon llibre que llegeixo del ciclista Lance Amstrong. Anteriorment ja vaig llegir *Tornar a la vida*. El primer em va arribar molt i em vaig quedar amb ganes de saber més coses sobre el que pensa un dels meus ídols del món de l'esport. Per mi en Lance Amstrong és un gran esportista d'elit. Un dels millors ciclistes de la història, juntament amb Miguel Indurain. Tenia molta curiositat respecte del seu pensament i de la seva vida, sobretot després de llegir el seu primer llibre, on parlava de la seva lluita amb el càncer. Del segon em va atreure especialment saber que hi explicava les seves experiències i sentiments després d'haver guanyat el cinquè Tour. En aquest segon llibre explica la seva forma de treballar per preparar la cursa francesa i vaig aprendre que per ser el millor cal posar-ho tot en el treball diari.
Explica les seves experiències en els Tours, moments de la seva vida, la distància amb la seva família, els viatges… Aquests fets, amb tot el que separa la vida d'un ciclista i un jugador de futbol, m'han fet identificar amb les reflexions del ciclista nord-americà.
En els darrers quatre anys he llegit molt. Normalment llegeixo abans d'anar a dormir i en especial a les concentracions de l'equip. Si el llibre m'agrada sóc capaç de llegir-me'l en una sola nit.

OLEGUER PRESAS

Un dels darrers llibres que ha passat per les meves mans i que més he gaudit amb la seva lectura és *La vida a l'abisme*, del Ferran Torrent. Són diversos els motius pels que vaig triar aquest llibre. En primer lloc per l'autor, el Ferran. A més de conèixer-lo personalment, és un escriptor que sempre m'ha agradat i la seva literatura la trobo molt interessant. El llibre va ser un regal personal del mateix Ferran Torrent.
És un llibre que m'ha fascinat. M'encanta l'estil literari de l'autor. És fàcil i no busca una retòrica gratuïta. El qualificaria com una obra molt descriptiva, d'una narrativa molt intel·ligent.
La novel·la té un to autobiogràfic. Narra com el mateix Torrent coneix un jugador de cartes que representa "tot allò prohibit" per a l'autor, encara que incorpora molts elements de ficció.
L'Oleguer llegeix a estones lliures, en els viatges i en les concentracions de l'equip.

BIBLIOGRAFIA **FC**BARCELONA

A: **Daniel Carbó**

T: Historial del FC Barcelona 1899-1924

V: Dos volums

E: Barcelona 1924 (català)

A: **Albert Maluquer**

T: Historia del Club de Fútbol Barcelona

E: M. Arimany Editor, Barcelona 1949 (castellà)

A: **Joan Josep Artells**

T: Barça, Barça, Barça

E: Editorial Laia, Barcelona 1972, (català)

A: **Jaume S.Sabartés**

T: Barça cara i creu. El FC Barcelona sota el franquisme 1939-1975

E: Editorial Laia, Barcelona, 1982 (català)

A: **Jaume Sobrequés**

T: "Història del FC Barcelona"

V: Sis volums

E: Editorial Labor, Barcelona, 1993. (català i castellà)

A: **Josep Maria Solé i Sabaté, Carles Llorens, Antoni Strubell**

T: Sunyol, l'altre president afusellat

E: Pagès Editors, Lleida 1996 (català)

A: **Agustí Rodes**

T: Joan Gamper. Una vida entregada al FC Barcelona

E: Edicions Joica, Barcelona, 2001 (català)

A: **Ramon Barnils, Jordi Finestres, Toni López, Jaume S. Sabartés, Fernando Torrecilla**

T: Història crítica del Futbol Club Barcelona 1899-1999

E: Editorial Empúries, Barcelona, 1999 (català)

A: **Ramon Besa, Anton M. Espadaler, Guillem Martínez i d'altres**

T: Amb blau sofert i amb grana intens

E: Proa, Barcelona 1999 (català)

A: **Josep Mussons**

T: El Barça vist per dins

E: Pagès Editors, Lleida 2003 (català)

A: **Enric Bañeres**

T: Estimada Basilea

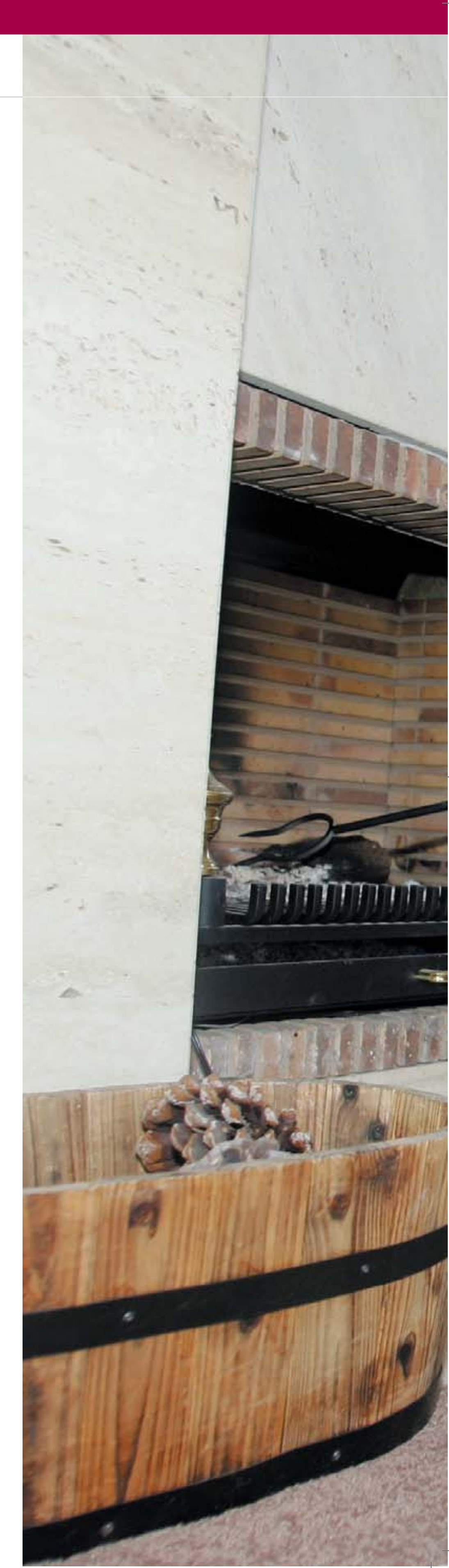
E: El Mundo Deportivo SA, Barcelona 2004 (català)

A: **Jordi Finestres**

T: Barça

E: Angle Editorial, Barcelona 2004 (edició en català, castellà i anglès)

UN HOME DE LA CASA

JOAN MONTES PORTA MOLTS ANYS EN AIXÒ DEL BÀSQUET. COM A JUGADOR NO VA ARRIBAR A JUGAR A LA LLIGA ACB, TOT I QUE VA ACONSEGUIR L'ASCENS A LA MÀXIMA CATEGORIA ESTATAL AMB TRES EQUIPS DIFERENTS (EL HUESCA, EL VALVI GIRONA I L'ESPANYOL). ELS QUE EL VAN VEURE JUGAR COMENTEN QUE ERA UN BASE LLUITADOR, UN BON DEFENSA, INTEL·LIGENT, AMB ESPERIT D'EQUIP. CONEIXENT LES SEVES APTITUDS, MONTES PREFERIA REPARTIR ASSISTÈNCIES ABANS QUE ANOTAR, COSA QUE ELS SEUS COMPANYS DE PISTA SEMPRE VAN AGRAIR.

ORIOL BONSOMS

Ara el Joan Montes vol que l'actual campió de la lliga ACB faci seva aquesta filosofia. Li agrada que els seus equips corrin i s'ho passin bé jugant al bàsquet. La seva màxima és que no pots rendir al màxim si no et diverteixes.

Tot i la ratxa de derrotes que el Winterthur FC Barcelona va tenir el mes de desembre -a l'ACB i a l'Eurolliga-, Montes sempre ha declarat que aquest equip és molt competitiu i que pot lluitar per guanyar tots els títols. Amb la incorporació de Devin Davis i del croat Andrija Zizic la plantilla s'ha acabat de compensar i reforça el joc interior, una mica minvat per les lesions de Marc Gasol i Roberto Dueñas.

Montes ha tingut grans mestres. Va treballar molts anys a les ordres d'Aito García Reneses i també va aprendre del serbi Svetislav Pesic. De tots ha après coses que ara posa en pràctica. Aquesta temporada va començar molt bé per al Winterthur FC Barcelona, guanyant la Súper Copa ACB i la Lliga Catalana, títol que es resistia des de la temporada 2001-02.

Molts dels jugadors de l'ACB han tingut el Joan com a entrenador en categories inferiors, i ell en té un gran record. A casa seva, a Sant Just Desvern, té una habitació plena de fotografies amb totes les plantilles on ha estat i amb tots els trofeus que amb els anys ha anat aconseguint. Al darrera de cada copa sempre hi ha una anècdota viscuda.

Com a entrenador de categories inferiors ho ha guanyat tot, també a nivell escolar. Sent el preparador del Bosco Horta, col·legi on va estudiar, va ser campió infantil i cadet de Catalunya el mateix any, derrotant al Joventut i al FC Barcelona. Amb el col·legi va quedar tercer d'Espanya, únicament amb nens de l'escola.

En el Campionat Júnior de Grècia '97 va conquerir la primera medalla per al bàsquet

JOAN MONTES

de l'Estat en un campionat mundial, guanyant la medalla de bronze davant la poderosa Croàcia. En aquest campionat hi van destacar jugadors com el Sarunas Jasikevicius, l'Efitmios Rentzias i l'Stephon Marbury. Aquest llicenciat en Empresarials va fundar l'equip de bàsquet de la Facultat d'Empresarials de la Universitat de Barcelona. Sent jugador-entrenador, es va proclamar campió d'Espanya universitari en dues ocasions -en la tercera temporada després de la seva creació. Mentre estudiava, jugava a la vegada a l'equip de la facultat i al Valvi Girona. Es va donar la circumstància que en un mateix cap de setmana es va proclamar campió universitari i va aconseguir l'ascens a la ACB amb el Valvi Girona. En tots dos partits el Joan havia jugat més de 30 minuts, cosa que no va afectar el seu rendiment.

Amb 44 anys acabats de fer, Joan Montes segueix practicant esport d'una forma habitual sempre que les seves obligacions li ho permeten. Els dilluns acostuma a jugar un partit de bàsquet amb els Veterans del Barça i corre entre tres i quatre vegades per setmana. En els desplaçaments és habitual que torni del pavelló a l'hotel de concentració practicant aquest esport, que li permet desconnectar de la pressió dels partits ■

Un tècnic amb ull clínic

Al gener del 1998 va apostar per un jove jugador espanyol que vivia i estudiava als Estats Units. El va portar a Barcelona i el va convertir en un dels millors jugadors defensius d'Europa: Rodrigo de la Fuente.
També va fer debutar Juan Carlos Navarro a l'ACB, amb 17 anys. Navarro és un dels pilars de l'actual Winterthur FC Barcelona. I tampoc va tenir mal ull amb Pau Gasol, de qui sempre va dir que tenia un potencial enorme, com ha demostrat sobradament a la NBA, la lliga més potent del món.

CÉSAR JAVIER, UNA VIDA AMB EL BARÇA

ERA EL MES DE SETEMBRE DE 1983 QUAN EL CÉSAR JAVIER, QUE ALESHORES TENIA 9 ANYS, COMENÇAVA A JUGAR A HOQUEI HERBA AMB EL FC BARCELONA. VINT-I-UN ANYS DESPRÉS, EL CAPITÀ DEL PRIMER EQUIP DE LA SECCIÓ ÉS DELS QUE POT DIR QUE PORTA TOTA LA VIDA AL CLUB.

SERGI NOGUERAS

Una barreja de nostàlgia i il·lusió. Això és el que es pot veure en la cara del César Javier quan explica com va arribar al Barça: "En Pep Salip, que portava la secció, anava a les escoles i a la meva s'hi va estar tot l'any. Va triar tots els meus amics, però no hi havia manera que es fixés en mi. Un dia però, em va tocar. Em va preguntar si m'agradaria jugar a hoquei herba amb el Barça. Vaig fer les proves un dissabte. Des d'aquell dia no me n'he mogut."

Objectiu: l'ascens

El César és el '10' del primer equip de la secció d'hoquei herba. Aquest any, ell i els seus companys tenen un objectiu clar: tornar a la màxima categoria, la Divisió d'Honor A. De moment les coses van molt bé i el Barça lidera la classificació: "Ara l'equip està fort, només hem perdut un partit davant el Sardinero -a Santander-. Ah! i perquè vam tenir una mica de mala sort."
El descens de l'última temporada va ser un cop anímic important però l'equip ha sabut reaccionar i ara mira endavant amb optimisme: "Aquest any està sent molt positiu, no només a nivell de joc sinó també de resultats. Si aconseguim l'ascens, tenim prou arguments per tenir moltes il·lusions per a la pròxima temporada. La base de l'equip és molt jove. Està compensada amb jugadors veterans. Aquesta combinació ens fa pensar que l'any que ve podríem fer un bon paper en el retorn a la màxima categoria."
Però el César, al marge de la competició, fa bandera d'un tret que defineix la secció en particular i aquest esport en general: "Al vestidor sempre hem tingut molt bon rotllo. Des dels 16 anys que estic al primer equip i sempre m'ho he passat bé. Jugo a l'hoquei perquè m'agrada, però sobretot perquè amb l'equip m'ho passo molt bé".

Treballant amb els més petits

A banda de ser el capità del primer equip, el César Javier també és el responsable de les escoles d'hoquei herba del club. Coneix aquest món millor que ningú, treballa amb els més petits perquè aprenguin aquest esport i se'l facin seu. Aconseguir-ho no és gens fàcil, perquè sovint els nens trien altres esports més populars. Però el César destaca que "quan anem a les escoles a buscar nens que vulguin jugar a hoquei, si en trobem vint que diuen que volen venir, al final només en venen tres o quatre. De fet, és difícil que vinguin si no els anem a

buscar. Ara bé, els que comencen s'ho agafen amb molt d'interès i després difícilment ho deixen."

Sap que tractant-se d'un esport minoritari, sovint s'ha de parlar amb els pares i explicar-los amb què es trobaran: "Sempre els explico que en l'hoquei herba no hi ha un ambient tant competitiu com en d'altres esports. Aquí, en general, l'ambient és molt sa. No es valora tant el fet de guanyar com jugar, fer-ho bé i passar una bona estona. A més, aquest és un esport molt familiar."

Vint-i-un anys donen per molt

D'aquests anys de lligam amb la secció d'hoquei herba del Barça, el César Javier té records tota mena. Alguns de molt bons, altres de no tant. Repassant els millors moments, en recupera un de molt especial. Era l'any 1993 quan 'jugàvem la promoció per mantenir-nos a la Divisió d'Honor i empatàvem a dos gols contra l'EHC. Eren els meus inicis en el primer equip. Només faltaven dos minuts per acabar el partit. Vaig marcar el 3 a 2 de la victòria i vam salvar la categoria."

A l'hora de triar-ne un de dolent, tant ell com la resta de la secció recorden amb tristesa la mort d'en Gamal Fawzi, un jugador internacional egipci que, en l'àmbit esportiu però també en l'humà, va deixar una gran empremta en l'hoquei herba blaugrana. Un accident de cotxe al seu país va acabar amb la seva vida. Des d'aquell moment a l'Estadi Pau Negre hi ha una placa penjada en memòria d'en Gamal. El César el recorda: "Em va ensenyar a gaudir, a viure els partits d'una manera molt especial ■

Una secció amb història

L'hoquei herba és esport olímpic des dels Jocs de Londres del 1908. Tot i això és una disciplina minoritària. De transmissió familiar, va passant de generació en generació. Terrassa, amb tres equips, històricament ha tingut una posició dominant en aquest esport, però el Barça, juntament amb el Polo i el Junior, sempre hi ha estat present. Això ho prova que la secció d'hoquei del Barça és una de les més antigues del club i funciona des del 1928. Les instal·lacions de la secció estan situades a Montjuïc des de la segona meitat dels anys setanta. Més en concret a l'Estadi Pau Negre. La secció compta amb més de 220 jugadors. D'aquests, 130 pertanyen a les escoles amb categories de benjamí a juvenil. La resta es reparteixen entre l'equip de divisió d'honor B, dos equips a Segona i dos a Tercera.

IMAGINACIÓ I QUALITAT

LLUÍS JUSTE DE NIN ÉS RECONEGUT INTERNACIONALMENT PELS SEUS DISSENYS, I ARA FA UNS MESOS VA PUBLICAR LES SEVES MEMÒRIES EN FORMA DE CÒMIC: *ELS NIN. MEMÒRIES EN LLAPIS D'UNA FAMÍLIA CATALANA,* AMB TEXTOS I DIBUIXOS SEUS. A PARTIR DE LA HISTÒRIA DE LA SEVA FAMÍLIA ES POT SEGUIR UNA BONA PART DE LA HISTÒRIA DE CATALUNYA. LA PRIMERA PART EXPLICA LA IMPLICACIÓ DIRECTA DELS NIN EN EPISODIS COM LES GUERRES CARLINES I LA GUERRA CIVIL. LA SEGONA SE CENTRA EN LA SEVA BIOGRAFIA I LA HISTÒRIA MÉS RECENT (1944-2002). TAMBÉ HI TROBAREM ELS AMICS I ELS PERSONATGES AMB QUI S'HA RELACIONAT. JOAN MIRÓ, GATO PÉREZ, OVIDI MONTLLOR, PERICH, VÁZQUEZ MONTALBÁN, LLACH, PUJOL, CRUYFF, FORMEN PART D'AQUESTA LLISTA PLENA DE MATISOS I CONTRASTOS.

ANTONI AIRA

Els seus dissenys es venen arreu del món. No l'han temptat per marxar a treballar fora?
La forma de ser més universal, com van entendre els genis de la Renaixença, és essent hiperbarceloní.

Què té Barcelona que no trobi enlloc més?
El nostre no és un país ric, però és un país de talent, que sempre s'ha relacionat amb la qualitat i amb la imaginació. Molt a la manera italiana, generem il·lusió amb el que fem. L'originalitat és allò que ens projecta. A la nostra cartutxera només hi tenim dues coses: imaginació i qualitat.

Això ens diferencia de la resta de competidors, com podria ser Madrid?
La nostra competència objectiva, pel què fa a la moda, són els nostres germans italians. En aquest sentit les dues grans capitals són París i Milà.

I a Barcelona quin espai li queda?
Les capitals de la innovació, del risc i de la projecció futura són Barcelona, Londres, Anvers i Flandes... la gent jove d'Europa vol venir a Barcelona, és la seva gran il·lusió. Pensa que tenim una força que no ens la creiem prou.

Abans li ho apuntava. En algun moment s'ha volgut potenciar Madrid davant de Barcelona?
El debat que el govern espanyol va obrir en la última legislatura va ser lamentable. És ridícul parlar de moda i de països. Les plataformes de la moda són les ciutats.

Es volia apostar per una única ciutat com a capital espanyola de la moda...
I havia de ser Madrid perquè és la capital de l'Estat. Però Milà no és la capital d'Itàlia, i els italians no han pensat mai que Roma hagi de fer res per canviar-ho. De la mateixa manera, als Estats Units la moda és a Nova York, no pas a Washington. I a l'Estat espanyol, Barcelona és el gran referent a nivell mundial.

De què parlem quan vinculem Barcelona amb el món de la moda?
Parlem de marques de ciutat. Barcelona és una de les més marques més grans de moda, de disseny, d'arquitectura, a Europa i a gran part de la Mediterrània. Nosaltres, de fet, podríem ser oficialment la capital de la moda del sud d'Europa.

Respira passió per la seva ciutat, però també pel món de la moda. D'on li ve?
Si sóc dissenyador és perquè abans em vaig dedicar a dibuixar. Jo, inicialment,

era un ninotaire. Volia ser pintor i per això vaig marxar a estudiar a París. Tenia claríssim que la meva vida tiraria cap el llapis, una eina molt ràpida per a algú tan visceral com jo.

Ara dibuixa vestits. Però, abans de dedicar-se a aquest món, què dibuixava?
Feia caricatures als bars, i després a revistes com Tele Estel. Als anys 60 vaig posar el llapis al servei de l'activisme contra la dictadura. Als 70 vaig començar a dibuixar amb el pseudònim 'Esquerrà'. Però allò no donava per menjar i vaig entrar a treballar a l'empresa Basi. Pensava que em dedicaria a la moda una temporada i que desprès tornaria al dibuix. Però l'Armand Basi Sabi va fer que m'enamorés de la moda.

Fa poc ha publicat el llibre "Els Nin", una història il·lustrada. D'on arrenca aquesta idea?
Mai he abandonat l'afició a dibuixar i el Manolo Vázquez Montalbán, que havia conegut treballant a la revista "Mundo Obrero", em va animar després de veure un esbós d'aquesta història, que vaig anar bastint a partir del material que vaig

> "Jo creia en els herois, però mai abans havia pogut imaginar que aquests sortissin físicament dels contes. A partir d'aquell dia vaig saber que jo no podia ser d'un altre equip que no fos el d'en Kubala. Jo li deia Sant Kubala!"

trobar ara fa cinc anys, després de la mort de la meva mare.

I què el decideix a fer un llibre?
El material gràfic i l'escrit m'havia fascinat. Hi sortien un munt de personatges i de moments històrics: el general Prim, l'Espartero, els germans Badia, la FAI, Estat Català... Vaig veure clar que a través de la història de la meva família podia explicar part de la història del meu país. I vaig decidir fer-ho amb dibuixos.

També en parla del Barça?
I tant que hi surt! El Barça és part de la història dels últims cent anys de Catalunya. Per a una nació sense Estat és molt important que un Club com el FC

> "Les capitals de la innovació, el risc i la projecció futura són Barcelona, Londres, Anvers i Flandes... A la gent jove d'Europa no hi ha lloc que els faci més il·lusió d'anar que a Barcelona."

Barcelona en sigui referent. Necessitem referents universals perquè generen autoestima. Gaudí era universal, Dalí també, Pau Casals... El Barça és un dels actius més importants del país. És exemple de Catalunya al món.

El Barça seguirà fent aquesta feina? La farà molts anys més?
El Barcelona ha estat, és i continuarà sent molt gran a nivell esportiu. Però és que, a més, en el procés de reconstrucció nacional hi juga un paper imprescindible. Això és provisional, però tota nació sense Estat s'ha d'agafar als seus referents. En aquest sentit, Joan Laporta m'entusiasma per`la seva joventut, per la seva humilitat i pel seu compromís nacional.

Un personatge històric del Club amb qui té algun record especial?
El meu pare era basc, molt de Bilbao i molt de l'Athlètic. Un bon dia em va dur a veure un partit entre el Barça i el seu equip. Jo creia en els herois, però abans mai havia pogut imaginar que aquests sortissin físicament dels contes. A partir d'aquell dia vaig saber que jo no podia ser d'un altre equip que no fos el d'en Kubala. Jo li deia Sant Kubala! ■

TEST BLAUGRANA

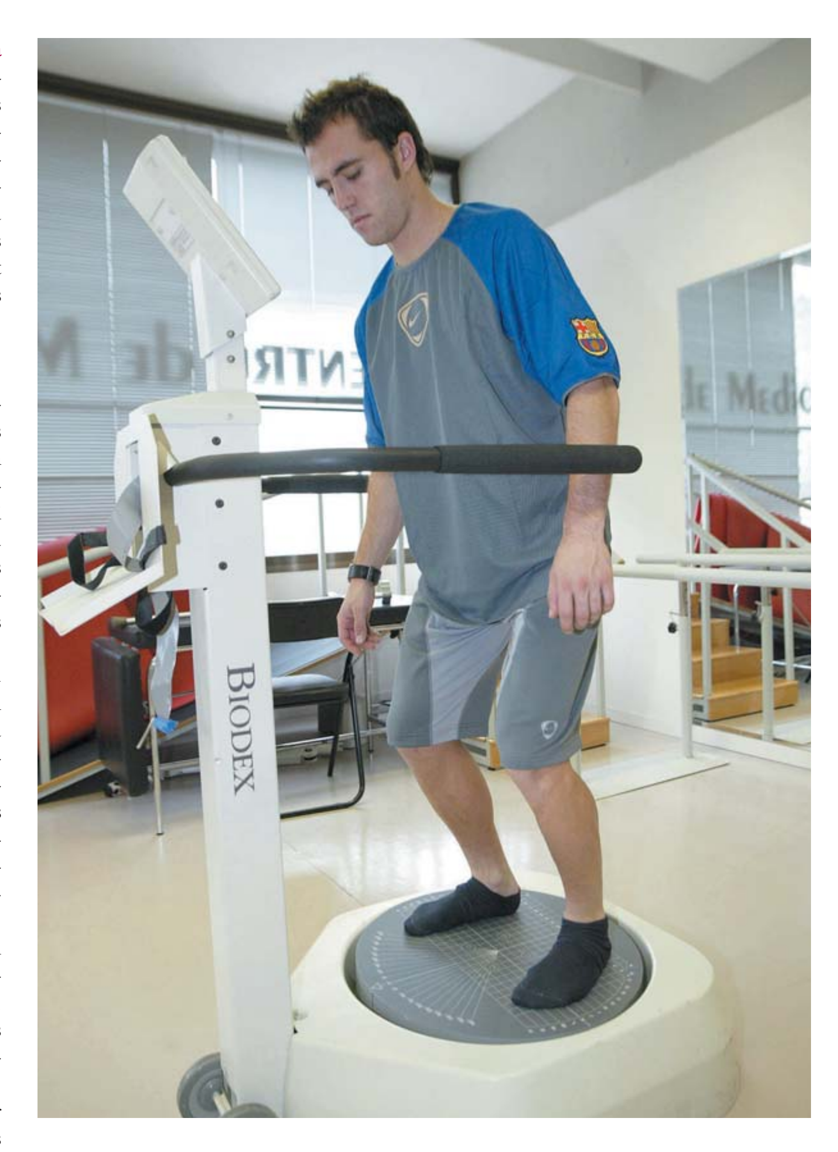
Futbolistes i moda: Els jugadors són líders d'opinió i marquen tendència.
Ronaldinho: Geni, carisma i simpatia.
Un culé il·lustre: Manuel Vázquez Montalbán.
Un partit: Wembley, que me'l vaig perdre malgrat ser a Londres treballant aquells dies.
Un jugador: Cruyff. Vaig viure molt intensament la seva època com a jugador. Després l'he pogut conèixer personalment.

LA PROPIOCEPCIÓ

UNA VALUOSA TÈCNICA DE RECUPERACIÓ

SERVEIS MÈDICS FC BARCELONA - Coordinador: FRANCESC ORENES

La recuperació dels esportistes passa per un bon treball del sistema propioceptiu. Així ho consideren els serveis mèdics del FC Barcelona que treballen l'entrenament d'aquest sistema, fonamental per controlar la relació entre el cervell i les diferents part del cos. L'experiència acumulada per aquesta àrea de treball específica dels serveis mèdics demostra l'eficàcia d'aquest tipus d'exercici per a la recuperació de les lesions dels nostres esportistes.

Què és la propiocepció?

Al cos humà hi trobem el sistema propioceptiu que està format per uns receptors nerviosos, els propioceptors, que es troben als músculs, les articulacions i els lligaments, i que detecten el grau de tensió i l'estirament muscular. El cervell processa aquesta informació i la torna a enviar als músculs perquè facin els ajustaments necessaris de la tensió i l'estirament a través d'un procés subconscient i reflex.

L'entrenament del sistema propioceptiu ajuda a regular el mecanisme de control en l'execució del moviment i, en definitiva, a la millora o la prevenció de la lesió. La propiocepció, entesa com a tècnica de recuperació, complementa les altres tècniques que s'utilitzen al Centre de Medicina Esportiva FC Barcelona com ara l'electroteràpia, l'isocinètica i els exercicis contraresistits i els isomètrics.

Les patologies més habituals que demanen l'aplicació de la propiocepció són les estrabades, els trencaments lligamentosos, les lesions capsulars, les fractures òssies articulars i diafisàries, les lesions musculars i les lesions en la columna vertebral. L'entrenament del sistema propioceptor també és necessari en l'esportista després de qualsevol intervenció quirúrgica, no només per a la recuperació de la lesió sinó també per a la prevenció de noves lesions. Així doncs, l'entrenament propioceptiu no només es limita a la recuperació sinó també a la prevenció.

L'esportista que s'ha lesionat executa una sèrie d'exercicis que l'ajuden a millorar la força, la coordinació, l'equilibri i el temps de reacció davant determinats estímuls. La lesió és sinònim de deficiència del sistema propioceptiu i cal trobar-hi solució amb el corresponent tractament. L'entrenament propioceptiu ajuda a millorar aquests estímuls, aconseguint una millor estabilitat en les articulacions i millorant la capacitat de resposta davant un desequilibri.

TRACTAMENTS DE PROPIOCEPCIÓ

Temporada 2003-2004

Al centre mèdic: 1.020 sessions
Al camp esportiu: 400 sessions

Localització per part del cos:
614 extremitat inferior
110 extremitat superior
85 tronc
6 altres

Localització de les lesions:
155 lesions articulars
208 lesions musculars
200 lesions lligamentoses
85 lesions òssies
167 lesions tendinoses

Dos tipus d'entrenament

Els serveis mèdics del club, capdavanters a l'Estat en tècniques de rehabilitació treballen aquesta àrea amb un èmfasi especial donat els bons resultats que durant els darrers anys s'han anat aconseguint. Per aquesta raó es treballa seguint les pautes d'un entrenament propioceptiu específic segons la lesió de l'esportista i a partir de dos camps diferenciats: la força i la coordinació.

L'entrenament propioceptiu de força treballa la coordinació intermuscular, la intramuscular i els processos reflexos per tal d'optimitzar el rendiment del múscul. D'altra banda, l'entrenament propioceptiu de coordinació millora la capacitat que activem quan hem de resoldre situacions inesperades a través de la informació propiocetiva del propi cos. Els factors de coordinació que milloren amb aquest tipus d'entrenament són: la capacitat d'equilibri, l'orientació, la relaxació dels músculs, la regulació dels paràmetres espai i temps del moviment, i el sentit del ritme.

Actualment els serveis mèdics del Barça recuperen els esportistes lesionats amb exercicis de propiocepció. Es fa dues vegades al dia en diferents sèries, de durada variable en funció de la lesió, i s'utilitzen objectes diversos, com pilotes, trampolins o taules. Aquests exercicis s'alternen amb els estiraments dels músculs i els tendons, optimitzant el treball de propiocepció ■

EL BARÇA BAT FORT

LA SECCIÓ DE BEISBOL DEL FC BARCELONA HA VISCUT LA TEMPORADA MÉS REEIXIDA DE LA SEVA HISTÒRIA. L'EQUIP S'HA CLASSIFICAT PER A LA LLIGA DE CAMPIONS I HA QUEDAT TERCER A LA LLIGA ESPANYOLA. UNA DE LES CLAUS D'AQUEST ÈXIT ÉS LA TORNADA AL CLUB D'UN DELS MILLORS JUGADORS D'EUROPA: EL XAVIER CIVIT.

XAVI GUARTE

Un bat, de fusta dura i lleugera, que no pot superar els 1,07 metres de llargada i ha de tenir un diàmetre inferior als 7 centímetres. La pilota, que ha de pesar entre 142 i 156 grams –l'interior ha de ser de suro i la coberta de cuir. Un guant, també de cuir. Un casc de fibra de vidre i unes orelleres, per al batedor. Les botes, que es coneixen amb el nom de stikes, porten fulles de metall a la sola. Una samarreta. Els pantalons fins els genolls –aquest detall és opcional– i les mitges, completen l'uniforme del jugador de beisbol. Un còctel original.

Xavier Civit va tornar al Barça de beisbol l'any 2004 per ajudar l'equip a fer la millor temporada de la història. I ho ha aconseguit. Finalment el beisbol blaugrana jugarà la Lliga de Campions. L'aportació de Civit ha estat clau per aconseguir-ho: "Hem fet una campanya molt positiva, molt millor del que ens pensàvem". Els seus llançaments com a pítxer, sempre contundents, i l'encert de les seves batades, han motivat un equip disposat a fer història.

Perfeccionament amb els millors

Xavier Civit ha guanyat cinc lligues i cinc copes amb el Sant Boi i el Viladecans. L'any 2003 el van triar com el millor jugador europeu a la Recopa –la va jugar amb el Sant Boi– i de l'Eurocopa d'Holanda. Civit va acabar de perfeccionar la seva tècnica quan va volar als Estats Units per ferhi un viatge de 15 dies, que es van convertir en una estada de sis anys. "Al 1992 me'n vaig anar de vacances a una acadèmia. Es tractava de jugar a beisbol. L'amo de l'acadèmia em va dir si m'hi volia quedar per jugar com a professional. M'hi vaig estar sis anys jugant a la franquícia de Mont-real". Abans de jugar a les Lligues Menors de Nord-amèrica, el Xavier Civit ja havia fet el partit de la seva vida. Va ser en l'única participació de la selecció espanyola en uns Jocs Olímpics. A Barcelona 92, Civit tenia 19 anys i jugant contra Puerto Rico va fer un partidàs. Aquell dia l'equip espanyol va guanyar per primera vegada un partit de beisbol en uns Jocs Olímpics.

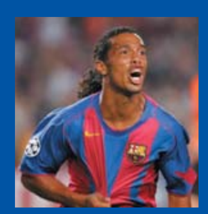
Un 'ianqui' al Barça

Xavi Civit ha recorregut mig món jugant a beisbol. Als Estats Units el van retratar per diverses col·leccions de cromos, que ara ja són de col·leccionista. L'estrella del Barça de beisbol va jugar sis temporades amb la franquícia de Mont-real. El ritme de partits era frenètic. Va jugar més de 160 partits per temporada a les Lligues Menors dels Estats Units. Civit va viatjar per tota la Costa Oest fent el que més li agrada. Batre pilotes.

TEST BLAUGRANA

Ídol: Nollan Ryan. Pitcher nord-americà. Va ser el primer en llençar a 160 Km/hora.
Objectiu: Guanyar un títol amb el Barça.
Un record esportiu
Els Jocs Olímpics del 92, a Barcelona.
Barça: És molt i molt gran.
Beisbol: Una part importantíssima de la meva vida.
Un consell Primer estudiar i orientar correctament la vida professional. Després, si ets bo en el teu esport, perfecte.

Favorit de cada secció
Futbol Ronaldinho.

Handbol David Barrufet.

Bàsquet J. Carlos Navarro.

Tornada als inicis

Després d'aquests sis anys com a professional a Mont-real va jugar al Viladecans i al Sant Boi, fins que als primers mesos de l'any 2004 va tornar al Barça, al club on va començar a jugar a beisbol. Al FC Barcelona hi va jugar des d'infantils fins als juvenils, però va marxar a la Lliga espanyola perquè en aquell moment no hi havia primer equip. Amb només 15 anys ja va debutar a la selecció espanyola on li deien "el nen".

Tornant al Barça ha complert un somni. La secció de beisbol, que es va fundar l'any 1948, ha millorat molt en les últimes temporades. Amb la direcció del Josep Juaneda i l'Albert Díaz l'equip va pujar a la Divisió d'Honor i en només tres anys s'ha classificat per a la Lliga de Campions. A més, amb la incorporació del Gaby Cairo com a responsable de les seccions no professionals, tant el beisbol com la resta d'esports, tenen unes possibilitats de creixement enormes.

Per mesurar la importància dels èxits de la secció de beisbol s'ha de valorar que els jugadors com el Xavi Civit compaginen la seva feina amb tres sessions d'entrenament i dos partits setmanals: "treballo a torns, matí, tarda i nit. Al camp no m'hi trobo a gust quan no he pogut entrenar amb la intensitat que a mi m'agrada, però es fa el que es pot". En la recta final de seva carrera esportiva, Civit encara té un objectiu: "Vull guanyar títols amb el Barça. Ara mateix és el que em fa més il·lusió i estic molt motivat per aconseguir-ho" ■

Winterthur, nou patrocinador de la secció de bàsquet

11 desembre. El FC Barcelona i Winterthur, empresa líder en el sector de les assegurances, han firmat un acord que converteix Winterthur en el patrocinador principal de la secció de bàsquet fins a l'any 2008. L'acord de patrocini permet a Winterthur associar-se al FC Barcelona a través de la secció de bàsquet. Des d'ara el nom de l'equip és Winterthur FC Barcelona.

Campions de la Copa Continental d'hoquei patins

27 novembre. Líder destacat a l'OK Lliga, el FC Barcelona Excelent ja ha afegit al seu palmarès la Copa Continental d'aquesta temporada, la competició que enfronta el campions de la Lliga Europea i de la Copa de la CERS. En la final jugada contra el Reus Deportiu, el Barça va empatar a un gol en el primer partit, i ho va rematar a la tornada, guanyant l'equip del Baix Camp per 6 a 2. És la dotzena vegada que el Barça guanya aquest títol.

Dominikovic, nou reforç per al Barça d'Espar

25 novembre. El lateral croat Davor Dominikovic s'ha incorporat a l'equip d'handbol i hi jugarà fins al final d'aquesta temporada per cobrir la baixa de Xepkin, que va passar pel quiròfan per una lesió a la seva espatlla dreta. Procedent del BM Algesires, de la Divisió d'Honor B, Dominikovic, ha jugat 102 partits amb Croàcia. Amb la selecció absoluta del seu país es va proclamar campió olímpic a Atenes 2004. Dominikovic és un jugador amb experiència, que destaca per la feina que fa en defensa i pel seu llançament, especialment efectiu en la llarga distància.

Visita a la seu de CIFEC

23 novembre. La plantilla del primer equip d'handbol va visitar la seu de CIFEC (Cooperativa Industrial de Ferreters de Catalunya), que és l'empresa que el patrocina –aquesta temporada i dues més-. CIFEC és una empresa capdavantera en el sector, amb una facturació anual de 150 milions d'euros i més de 200 punts de venda.

Comboi Humanitari Barcelona-Dakar 2005 de Metges Solidaris

2 gener. El Comboi Humanitari de Metges Solidaris ha comptat en la seva vuitena edició amb el suport de la Fundació FC Barcelona. Aquesta expedició solidària va sortir de l'esplanada de tribuna del Camp Nou en direcció a l'Àfrica, coincidint amb l'arribada d'aquest any 2005.

El Camp Nou i el Palau vibren amb Catalunya

29 desembre. Catalunya ha tornat a les instal·lacions del FC Barcelona. Al Camp Nou, la selecció va aplegar més de 65.000 persones en el Catalunya-Argentina de futbol. El seleccionador Pichi Alonso va fer jugar Valdés, Damià i Oleguer, però ‘l’albiceleste’ va guanyar el partit per 3 gols a 0. El partit va ser una gran festa esportiva, cívica i social. A banda, al Palau Blaugrana s’hi van aplegar més de cinc mil persones per viure el Catalunya-Estrelles Mundials. La selecció, amb presència dels jugadors del Barça Panadero i Masoliver, va guanyar el partit, tot i que en el combinat de les estrelles hi jugaven els també barcelonistes José Luis Páez i Carlos López. Aquest partit es va jugar amb un reglament nou.

El Museu presenta l’exposició Joan Gamper, un català de cor

29 novembre. Coincidint amb el 105 aniversari del club, es va inaugurar al Museu l’exposició Joan Gamper, un català de cor, un espai dedicat íntegrament al nostre fundador. En aquesta exposició el visitant pot consultar documents oficials, que són cabdals a l’hora d’entendre la història del FC Barcelona. Amb motiu del 20è aniversari del Museu, el club va iniciar una sèrie d’exposicions temporals.

Un somni per un regal

15 desembre. A tocar del dia de Nadal, al Miniestadi s’hi va fer una sessió de portes obertes on, després de l'entrenament que va dirigir Frank Rijkaard, els jugadors del primer equip del Barça van impartir un clínic a un grup de nois i noies d'entre 5 i 14 anys. Els afortunats els van triar en un sorteig que es va fer entre tots els nens que van anar al Miniestadi a portar una joguina per als nens que més ho necessiten.

Visita als hospitals

20 desembre. Aprofitant les festes de Nadal, els jugadors dels primers equips de futbol i de les seccions van visitar diversos hospitals. En aquesta visita, acompanyats dels tècnics i directius del club, es van repartir regals als nens que s’hi estaven per malaltia. Aquest any molts centres hospitalaris que van rebre la visita solidària dels cracs del Barça.

Jornada per a la Integració

4 desembre. El Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat les instal·lacions del club van acollir la Jornada blaugrana d’esport i discapacitat. La nit del partit contra el Màlaga al Camp Nou, diverses entitats solidàries van promoure les seves activitats en uns estands situats a l’esplanada de tribuna.

Assistència Sanitària Col·legial, nou proveïdor mèdic

11 gener. Assistència Sanitària Col·legial, entitat del Grup Assistència, és el nou proveïdor mèdic oficial del club, en l'àmbit de les assegurances mèdiques i els serveis hospitalaris. L'acord signat amb el club és vàlid fins el 30 de juny del 2009 i vincula les dues parts en la prestació de serveis i patrocinis. Segons aquest conveni, el FC Barcelona podrà utilitzar les instal·lacions de l'Hospital de Barcelona i cedirà a Assistència Sanitària Col·legial un espai a tocar de l'actual "Centre de Medicina Esportiva FC Barcelona". En aquest espai, aquesta entitat asseguradora hi tindrà un centre mèdic.

Neix l'Agrupació Esportiva d'Associacions Europees d'Ex Jugadors de Futbol

18 desembre. L'Agrupació Barça Veterans (ABV), que aplega la majoria dels exjugadors del FC Barcelona, ha impulsat la primera Agrupació Esportiva d'Associacions Europees d'Ex Jugadors de Futbol. Aquesta nova entitat respon al nom d'Sports Group of European Football Former Players Associations (EFPA), té la seu a Barcelona i treballarà per garantir una qualitat de vida digna a tots els exfutbolistes.

Els gols del Barça, atracció al Brasil

7 desembre. Els aficionats del Brasil ja poden veure, a través del seu mòbil, els millors gols del Barça, després de l'acord que el FC Barcelona ha tancat amb Vivo, l'operador de telefonia mòbil més important del Brasil. Amb la presència dels vicepresidents Ferran Soriano i Alfons Godall, i dels jugadors del primer equip Edmílson i Motta, l'empresa VIVO va presentar a Sao Paulo aquest nou servei de telefonia mòbil, una aposta inèdita i innovadora.

Record a les víctimes del tsunami

16 gener. Silenci solidari a l'estadi, en memòria de les víctimes del tsunami. Aquest gest es va concretar en un minut de silenci just abans del partit de lliga contra la Reial Societat. Abans, el club ja s'havia afegit a la convocatòria de tres minuts de silenci impulsada des de la UE. L'acte es va fer davant de la porta d'accés a les oficines de l'entitat.

Conveni entre el FC Barcelona, l'Institut Guttmann i l'ONCE

2 desembre. El FC Barcelona, l'Institut Guttmann i l'ONCE han firmat un nou conveni de col·laboració amb l'objectiu de promoure la pràctica de l'esport de les persones amb discapacitat i, especialment, de l'equip de bàsquet en cadira de rodes Institut Guttmann-FC Barcelona.

Davis i Zizic, nous fitxatges per al Barça de bàsquet

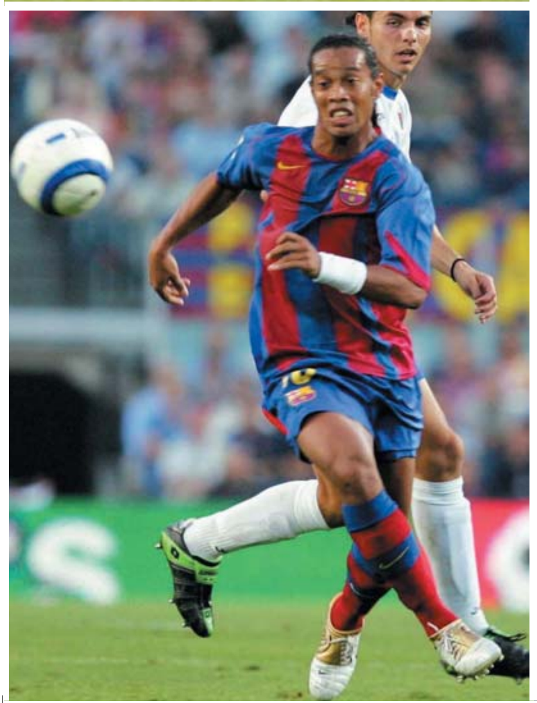
5 gener. El Winterthur FC Barcelona ha fitxat el pivot Devin Lavall Davis i el jugador croat Andrija Zizic. Davis té 30 anys, fa dos metres d'alçada i ha de reforçar el joc interior de l'equip, molt castigat per les lesions de Marc Gasol i Roberto Dueñas. Ha arribat al Barça procedent del Dinamo de Sant Petesburg. És un aler-pivot que gairebé sempre ha jugat a Europa i que ja tenia experiència a la lliga ACB. Per la seva banda, Zizic va arribar al club el mes de gener procedent de la Cibona de Zagreb.

Lluita contra la Sida

30 novembre. Al Camp Nou s'hi va jugar el partit contra la Sida, una iniciativa solidària que va enfrontar els equips del FC Barcelona i una selecció de les estrelles mundials, amb Johan Cruyff a la banqueta. El partit, organitzat conjuntament per Metges sense fronteres, el diari Sport, Televisió de Catalunya i el FC Barcelona, va recaptar fons que ara serviran per finançar projectes de tractament del VIH/SIDA a l'Àfrica i a l'Amèrica Llatina. Amb els diners que es van recollir també s'impulsaran polítiques de sensibilització en la nostra societat.

GRISBY
GRISBY
Primavera Verano 2005
www.grisby.es

RONALDINHO
10

BARÇA

FCB

RONALDINHO

FIFA WORLD PLAYER 2004

Amb Afecte
de
Ronaldinho
10.
10
FCB

T V
3

JAUME FERRER. LA CAIXA

ÉS EL TRESORER DE LA JUNTA DE JOAN LAPORTA. EN EL PRIMER ANY DE MANDAT S'HI HA HAGUT DE DEDICAR DE FORMA GAIREBÉ EXCLUSIVA. ASSEGURA QUE "S'HAVIEN DE PRENDRE MOLTES DECISIONS A CURT TERMINI QUE NO PODIEN ESPERAR".

ANTONI AIRA

El seu pare, el Jaume Ferrer sènior, tenia tres carnets. Un de seu i dos més, d'uns cosins que mai anaven al Camp. Tots tres els pagava el pare d'en Jaume Ferrer i Graupera, que de ben petit ja anava amb el seu pare a l'Estadi. Li va mantenir el carnet fins que ara fa vint anys, l'actual tresorer del FC Barcelona va començar a finançar-se'l ell mateix. Aquest carnet no va anar a nom del Jaume Ferrer fins el 2000, quan l'anterior junta directiva va fer una moratòria per afavorir el canvi de nom i l'actualització dels carnets del Barça. Avui és el soci número 98.121.

Tot va començar l'any 1973, quan va acompanyar el seu pare per primera vegada a l'Estadi. Ho recorda especialment. Va ser l'any de l'arribada de Johan Cruyff al club. Tots dos –pare i fill- seguien el Barça arreu. Precisament el primer desplaçament del jove Ferrer seguint el primer equip també va tenir Johan Cruyff de co-protagonista. Va ser a Elx. L'holandés volador va seguir el partit des de la graderia. Oficialment encara no podia jugar amb el Barça i el profeta del gol es va asseure a tocar del Jaume Ferrer.

Pare i fill feien una parella constant fins que va arribar la majoria d'edat del jove Ferrer. Dels 18 als 22 anys anava al camp amb el seu avi, que ja era molt gran. Quan l'avi va

TEST

Un desig complert des que és a la junta:
Guanyar el Reial Madrid al Bernabéu.

Un desig per complir durant aquest mandat:
Guanyar la Lliga de Campions.

Una frase de l'himne del Barça:
Mai ningú ens podrà tòrcer.

Un entrenador i un jugador de referència:
Johan Cruyff i Pep Guardiola.

Una afició:
Jugar als escacs.

Un racó per a desconnectar:
El Pirineu.

Un personatge històric:
Jesucrist.

Un altre esport, a banda del futbol:
La natació.

> "La situació a can Barça s'anava deteriorant i Laporta ens va dir, a finals del 2001, que ens anéssim preparant. El nostre horitzó, però, era el 2005, que era quan tocaven les eleccions."

morir va començar a anar més per lliure, fins que ara fa pocs anys ha represés la tradició familiar. Ara també va a futbol, però amb el seu fill.

La fal·lera culer la portava a dins de feia anys, però la implicació en el dia dia del club va arribar a poc a poc, una mica de rebot. Amb els anys va consolidar la seva empresa -dedicada a l'assessoria empresarial-, una consultoria d'organització que treballa a tot l'Estat. Va trobar temps per dedicar-lo a inquietuds més personals, no tant professionals. El futbol és una d'aquestes inquietuds. Amb el Xavier Cambra, l'Antoni Rovira i el Jordi Monés –que avui també són directius- va crear un grup per parlar setmanalment de futbol i d'altres temes. "Érem un grup arrelat en el sentiment catalanista, que entre d'altres accions vam treballar per promocionar la traducció de cinema al català". De fet va ser l'Antoni Rovira el contacte amb Joan Laporta –avui president del FC Barcelona- que també va ser un dels escollits per ampliar aquest grup que es movia "per defensar la cultura i la llengua catalanes".

"La situació a can Barça s'anava deteriorant i Laporta ens va dir, a les acaballes del 2001, que ens anéssim preparant. El nostre horitzó, però, era el 2005, que era quan tocaven les eleccions". D'aquesta manera va ser com el Jaume Ferrer es va implicar en el projecte Laporta. Avui, com a directiu i tresorer del Futbol Club Barcelona, controla els ingressos i les despeses, té cura de la comptabilitat, així com de la disposició de fons de l'entitat. És a dir, és el responsable que els pagaments estiguin al dia.

Creu que la dedicació gairebé exclusiva de la primera temporada s'explica perquè es necessitava prendre moltes decisions a curt termini, que no podien esperar. El Jaume Ferrer no té problemes a l'hora decombinar aquesta nova feina amb la seva empresa. Només troba a faltar tenir més temps per dedicar a la família i al seu esport preferit, que abans practicava cada dia: la natació ■

UN PROJECTE DE FUTUR AMB MOLT DE PRESENT

AQUESTA TEMPORADA EL FC BARCELONA HA APOSTAT AMB FORÇA PEL FUTBOL SALA. L'ASCENS A LA DIVISIÓ D'HONOR I LA CONSOLIDACIÓ DE L'EQUIP EN LA MÀXIMA CATEGORIA SÓN ELS OBJECTIUS QUE S'HAN MARCAT.

CRISTINA COLLADO

L'aposta decidida per al futbol sala del FC Barcelona s'ha traduït en una sèrie de canvis d'organització i en la renovació del planter de jugadors. Des de principis d'aquesta temporada el futbol sala depèn directament de l'estructura del futbol professional del club, ha incorporat Marc Carmona com a director tècnic, i ha fitxat vuit jugadors –n'hi ha set que ja tenen experiència en la divisió d'honor. D'aquesta manera es completa una aposta de futur molt potent que, de fet, ja té un present extraordinari.

Una de les principals decisions que han afectat la secció del futbol sala és la seva integració, en l'arrencada d'aquesta temporada, en l'estructura del futbol professional. Es va considerar el futbol sala com un mercat potencial del futbol professional, pel que es va decidir que és necessari promocionar-lo des de la base. Entre d'altres raons perquè molts jugadors del futbol d'èlit han començat jugant a futbol sala. Això fa que ara l'estructura del futbol sala comparteixi recursos amb el futbol base, el futbol femení i el futbol professional.

La nova figura del director tècnic

El futbol sala blaugrana té sis equips federats, una escola de set equips, i un total de 145 esportistes -amb unes edats que van dels 7 als 18 anys.

Amb aquest afany per potenciar el futbol sala, el FC Barcelona ha incorporat una nova figura en l'estructura: el director tècnic. L'escollit és el Marc Carmona, actual seleccionador català, ex-entrenador del Marfil Santa Coloma i del Miró Martorell, amb una dilatada experiència a la Divisió d'Honor, on hi ha entrenat deu anys.

Profunda reestructuració

Amb la seva arribada es va posar en marxa una profunda reestructuració de l'equip: "Amb el cos tècnic, que es mantenia de l'última temporada, vam creure que si es volia pujar de categoria s'havia de renovar gran part de l'equip", assegura Carmona. I afegeix: "a la plantilla li faltava experiència en els partits importants." Per tant, la recerca de reforços es van centrar en un perfil de jugador que tingués aquest valor, el de l'experiència. Així, als dos fitxatges que ja s'havien concretat, Víctor García i David Herráiz, que procedien del Canet i del Povet Benicarló respectivament, se'n van afegir sis més, tots amb experiència a la màxima categoria: Chico (Benfica), Valtinho (FSF Mostoles), Fran Romero (Marfil Santa Coloma), Manolín (Cartagena) i Rafael Martins (ULBRA). L'última incorporació es va concretar al gener, coincidint amb l'obertura del mercat d'hivern. Fran Serrano ha arribat a l'equip procedent del DKV Saragossa, disposat a ampliar la nòmina golejadora de l'equip.

Trajectòria de futur campió

Amb la incorporació d'aquests jugadors, la renovació de Juan Carlos López, Paco Arjona i Iago Socastro, i la incorporació definitiva al primer equip d'Adrià Esteller i Andrés Martínez, s'ha completat un planter que està donant un bons

resultats. En la primera volta del campionat s'han guanyat 11 dels 14 partits disputats, amb dos empats i només una derrota. A aquesta marca s'hi ha de sumar dues dades més que demostren el potencial de l'equip: al final de la primera volta, el FC Barcelona era l'equip màxim golejador del seu grup, amb 80 gols, i el segon menys golejat. Només havia encaixat 34 gols. La trajectòria de l'equip a la primera volta fa pensar que el FC Barcelona se les haurà amb el Castro Urdiales per aconseguir les primeres places de la categoria.

L'entrenador valora les claus de l'èxit

La unió del vestidor és bàsica per explicar l'excel·lent trajectòria de l'equip de futbol sala. L'entrenador Xavi Closas, que dirigeix l'equip per segona temporada consecutiva, resumeix els factors decisius per l'èxit de l'equip: "Les claus d'aquests resultats són el treball, la seriositat, la implicació dels jugadors i el bloc que s'ha aconseguit. Tots sabem quin és el nostre objectiu i lluitem per aconseguir-lo". El tècnic blaugrana vol ser prudent, i recorda que "el recorregut és molt llarg i el tram final de la competició té una pujada molt forta, que són els play-off, on s'ha d'arribar a punt".

Si s'aconsegueix l'ascens a la màxima categoria, el futbol sala blaugrana, després de tres temporades lluitant per estar a la Divisió d'Honor, rememorarà l'ascens de la temporada 1999-2000 ■

ATENCIÓ AL **BARCELONISTA**

902 1899 00

Horari: De dilluns a diumenge, de 9 a 21 hores

Gestió de trucades i correus electrònics

Hi treballen 18 persones

Sistema automatitzat

Idiomes: català, castellà i anglès

Opció 1	Venda d'entrades o Seient Lliure
Opció 2	Calendari
	Partits primer equip de futbol
	Entrenaments primer equip de futbol
	Partits primer equip de bàsquet
	Partits seccions handol i hoquei
Opció 3	Parlar amb un operador – Alta de soci

Període novembre 03 – novembre 04

Trucades anuals:	**525.334**
Màxim trucades ateses en un dia:	**4.500 – 12 febrer 2004 – Llançament Barça TV**

Tipologia de trucades:

Nous socis:	**15 %**
Abonaments:	**6 %**
Renovacions:	**7 %**
Horaris:	**33 %**
Seint Lliure – Entrades:	**18 %**
Barça TV:	**4 %**
Gestions administratives:	**4 %**
Altres:	**13 %**

Oficina d'Atenció al Barcelonista
ALTA NOUS SOCIS
SOCIS
ALTA NOUS SOCIS
Carrer de Xile
Camp 1
Camp 2
Camp 3
Miniestadi
Carrer del Pintor Ribalta
Avinguda del Doctor Marañón
Avinguda de la Diagonal
Maria Cristina L3
Avinguda de Joan XXIII
La Masia
Pista de gel
Palau Blaugrana
Cardenal Reig
Avinguda d'Arístides Maillol
Camp Nou
Carrer de la Maternitat
Travessera de les Corts
Collblanc L5
OAB OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA
B FCBOTIGA MEGASTORE
C MUSEU FC BARCELONA
D CENTRE DE DOCUMENTACIÓ BARCELONISTA
E PISTA DE GEL
F SEU SOCIAL
G TAQUILLES
ACCESSOS
PORTES D'ACCÉS

UN ANY AMB EL BARÇA A CASA

BARÇA TV VA COMENÇAR LES SEVES EMISSIONS EL 15 DE FEBRER DE 2004, COINCIDINT AMB UN PARTIT DE LLIGA CONTRA L'ATLÉTIC DE MADRID. AQUESTA PROPOSTA TELEVISIVA, EXCLUSIVA, DINÀMICA I AMB UNA PROGRAMACIÓ MOLT VARIADA, ÉS LA RESPOSTA AL SOMNI DE QUALSEVOL CULER: "TENIR EL BARÇA A CASA".

CARLES CASCANTE

El canal temàtic del FC Barcelona va repensar els seus continguts de dalt a baix. Quan el club en recupera la gestió, comença un procés de canvi, que encara no s'ha acabat. Coincidint amb el primer aniversari, ara és l'hora de la informació, jugant encara més fort la carta dels directes.
Barça TV ja emet en directe les rodes de premsa del club, entrenaments de la primera plantilla, i partits dels equips base. Aquesta nova aposta arriba ara que Barça TV s'apropa a la xifra dels 50 mil abonats.

La salut de Barça TV

Un any després toca fer balanç. Gemma Larrègola, directora de Barça TV, valora molt positivament aquesta etapa, tenint en compte els objectius que es van plantejar. "Estem a tocar dels 50 mil abonats. Aquest èxit té una clau, la imaginació, però a la vegada el rigor amb què s'ha donat forma a una nova programació. Ara la graella és àmplia, però la farem créixer amb més directes. Abans al canal no hi havia publicitat i ara ja en tenim. Dels propis patrocinadors del club però també d'altres, cosa que avala la feina que s'està fent."
Barça TV es pot veure a través del dial 56 de Digital+. És un producte que combina l'esport, la informació i l'entreteniment.

ELS TOP DE LA GRAELLA

'Fast Fut'

Amb la presentació d'Amanda Laporte es prepararen plats senzills i de cuina ràpida. Són plats que s'han pensat per als dies de partit, per fer just abans d'anar al camp, o bé per assaborir-los mentre veiem el partit per televisió. A cada programa hi ha un cuiner molt conegut, 100% blaugrana. És una producció de Triacom Audiovisual per a Barça TV,

"Siguem Socis"

Històries en blaugrana. És una sèrie documental de tretze episodis. Cadascun amb una durada de 26 minuts. S'investiga com ha nascut, s'ha transmès o s'ha compartit el sentiment blaugrana entre gent diversa, superant obstacles com la diferència d'edat, de classe o de nacionalitat. Cada episodi estableix, doncs, la "línia de contagi" d'estimació i el respecte als colors de l'entitat.

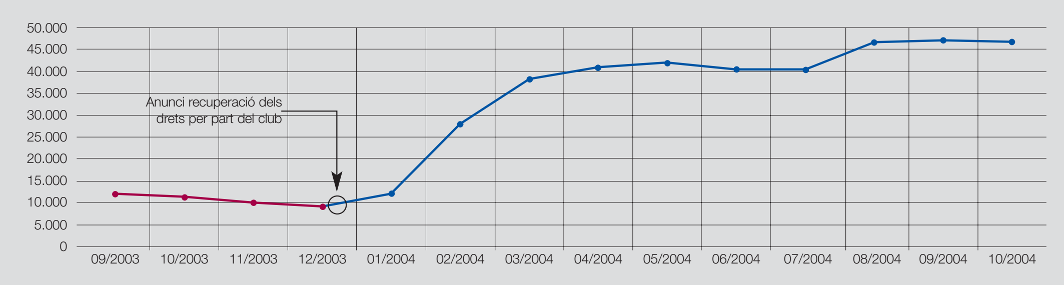

"Jugadors"

El retrat seriós, i des de dins, dels nostres esportistes. La càmera busca el dia a dia d'uns cracs que quan deixen la samarreta al vestidor viuen la seva pròpia qüotidianietat. 52 jugadors del FC Barcelona, de l'equip de futbol i de la resta de seccions, viscuts de molt a prop, dins i fora de les nostres instal·lacions.

L'estiu va provar a la nostra TV

L'estiu va provar força a Barça TV, ja que en va sumar més de set mil nous abonats durant els mesos de juliol i agost. Això va fer consolidar la xifra d'abonats al voltant dels 47 mil. Aquest augment, que es va concretar en els mesos que les audiències de televisió són més baixes, s'explica bàsicament pels criteris de la programació de Barça TV. La retransmissió dels partits de pretemporada del primer equip, l'àmplia cobertura de l'On Tour Asia 2004, els especials programats per fer el seguiment de l'arribada dels nous fitxatges –Deco, Eto'o, Giuly, Edmílson...- i el programa "Som la gent blaugrana" van impulsar de manera decisiva aquest espectacular augment d'abonats l'estiu del 2004.

Són 12 hores diàries de programació, que es poden rebre en català o en castellà. D'aquest primer any d'emissions de Barça TV destaca l'atreviment de la programació. Mai la televisió d'un club de futbol havia tractat l'entreteniment com una peça bàsica. Aquest és un element indissociable del nou Barça TV, amb els programes "Malalts de Barça ", "Fast Fut", "Barça Zap!", "Zoom" o "El club en directe".

Un altre dels grans valors de Barça TV és la retransmissió dels partits del primer equip de futbol. Els noranta minuts de joc, amb locució personalitzada, tenen l'afegit d'un programa previ i un altre de posterior, exclusius, per portar el telespectador al ventre del Camp Nou com mai s'havia pogut fer fins ara. La zona mixta, la sala de premsa, els vestidors, la llotja. Ningú com Barça TV coneix l'estadi, cosa que a les retransmissions dels partits esdevé un luxe.

Els directes i la informació, nous reptes

Coincidint amb aquest primer any d'emissió, Barça TV ha engegat l'aposta dels 'directes'. Des de fa algunes setmanes s'emeten en directe les rodes de premsa que diàriament es fan al club. Es tracta de portar a la televisió la vessant més informativa del FC Barcelona. Gemma Larrègola explica que aquesta aposta "és un repte i ha de ser un dels nostres puntals. Volem que la televisió del Barça

"El traç de la memòria"

El poeta deia 'qui perd la memòria, per la identitat". A Barça TV repassem, des del rigor, els 105 anys d'història del club. Fem memòria acompanyats dels protagonistes, dels que en algun moment han format part dels 105 anys d'història de l'entitat, i dels historiadors que l'han analitzat.

"Malalts de Barça"

El xou de nit que faltava. La malaltia televisiva que cada setmana busca la complicitat del barcelonista. Entrevistes, tertúlies, i el plus de l'humor de la factoria 'El Terrat', ens fan somriure en blaugrana.

"Patidors"

Nou, molt nou. Novedós. És l'entrevista de sempre, però amb un element sorprenent: és el protagonista, l'entrevistat, el que també es fa les preguntes. Com viuen el Barça? Què els fa patir? Quan s'han emocionat? El partit de la seva vida... Àlex Crivillé, Andreu Buenafuente, Ramon Peciller, Ernest Benach són alguns dels més de 60 personatges que ja han explicat a "Patidors" com viuen el Barça.

expliqui abans que ningú què diuen els jugadors quan acaben d'entrenar i els directius quan presenten, per exemple, un nou projecte solidari. També oferirem la retransmissió de molts partits de les categories inferiors del club. Potenciant el futbol, però també obrint-nos a la resta d'esports."

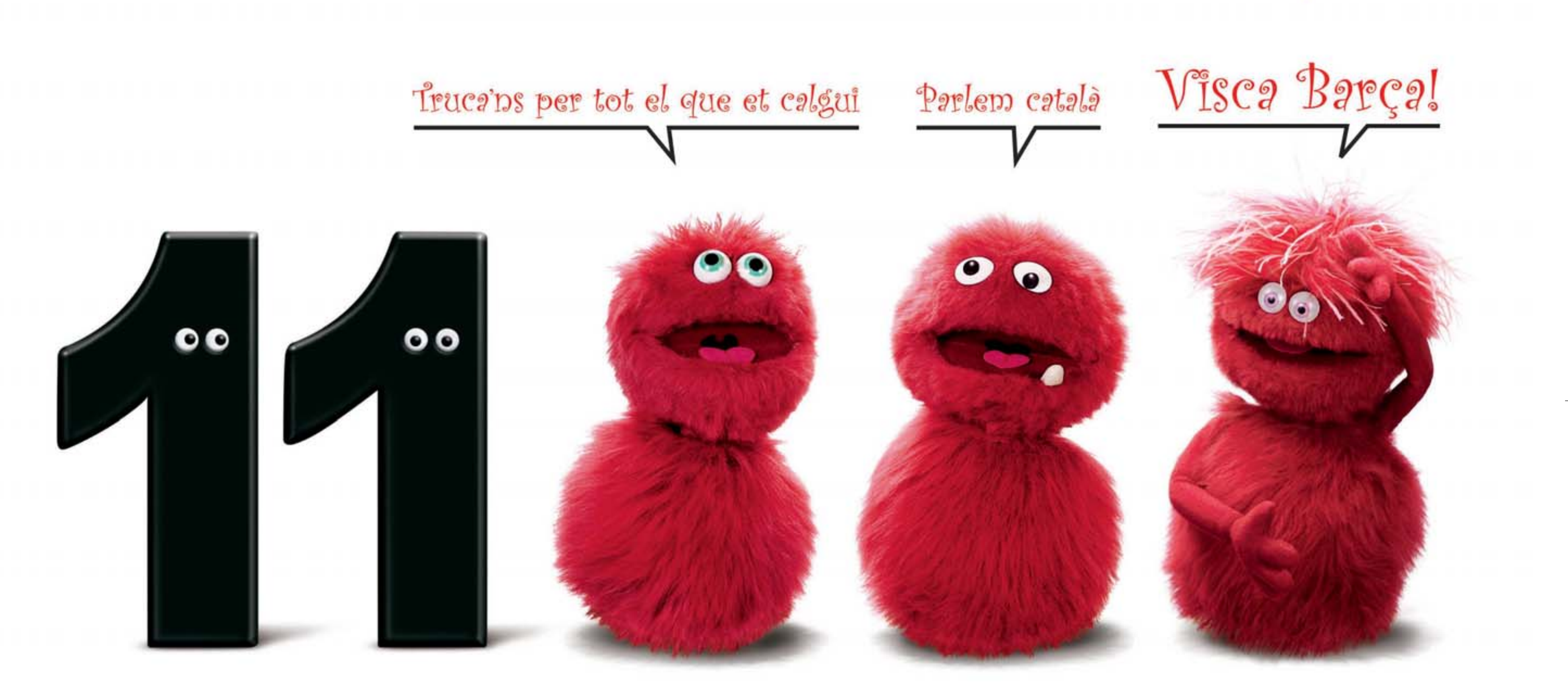
Des de la direcció de Barça TV s'afirma que ara mateix també s'està reconduint la política de producció del canal, per elaborar productes propis amb la col·laboració d'altres televisions. "Som ambiciosos. No ens plantegem emetre únicament per a la gent d'aquí. La televisió del Barça també té l'obligació de pensar en els telespectadors que hi ha en altres llocs del món, on el nom del Barça mou passions. Per tant, hem de pensar en les cadenes de televisió dels països on tenen la necessitat de tenir continguts del Barça. Ara penso en els Estats Units o molt països asiàtics."

Ben aviat Barça TV oferirà franges de la seva programació en obert. És a dir, els telespectadors podran tastar els programes de Barça TV, tant els que ja es fan, com els que s'aniran incorporant a la programació.

Un món canviant, un canal dinàmic

En l'era d'internet, amb el correu electrònic normalitzat en els programes de televisió, Barça TV també en vol potenciar el seu ús. "Volem apostar per la interactivitat. Necessitem saber l'opinió dels nostres telespectadors. Cada vegada necessitarem més recursos per tal d'oferir una informació constant". Gemma Larrègola apunta quin camí segueix Barça TV, un any desprès del seu naixement. "creiem en la consolidació i en el creixement d'aquesta televisió com l'espai de referència de tots els culers. Ens sentim orgullosos de poder treballar la passió i els continguts blaugrana, però a la nostra manera,... que no és gens habitual als altres mitjans" ■

Patrocinador oficial del F.C. Barcelona
FCB
Truca'ns per tot el que et calgui
Parlem català
Visca Barça!
11 888. El teu número d'informació telefònica.
Cost de trucada des de la xarxa fixa de Telefónica: 25 cèntims d'establiment i 50 cèntims per minut. Consulteu tarifes des d'altres operadors.

L'ÚLTIMA GRAN NIT EUROPEA

FINS AL 18 D'ABRIL DEL 2000, LES GRANS NITS EUROPEES DEL CAMP NOU ESTAVEN ASSOCIADES A EQUIPS COM L'ANDERLECHT, EL GÖTEBORG, EL DINAMO DE KIEV O L'IPSWICH TOWN. DESPRÉS DEL 5 A 1 D'AQUELLA NIT, EL CHELSEA TAMBÉ FORMA PART D'AQUESTA LLISTA. EN UNA EXHIBICIÓ DE JOC OFENSIU, EL BARÇA –ALESHORES AMB LOUIS VAN GAAL A LA BANQUETA– VA FER EMBOGIR EL PÚBLIC QUE OMPLENAVA L'ESTADI. AQUELLA NIT, I DESPRÉS DE MOLT TEMPS, L'AFICIÓ TORNAVA A ESTAR ORGULLOSA DEL SEU EQUIP.

DAVID SAURA

El 5 a 1 contra el Chelsea de l'any 2000 es pot recordar per moltes coses: els gols, el patiment, els penals, les errades, els nervis, els pals, la passió... i el futbol com a quinta essència de l'espectacle esportiu. Aquell partit també el recordem pel què va suposar. El Barça tornava a classificar-se per a jugar una semifinal de la Lliga de Campions.

El rival, un conjunt que aleshores entrenava Gianluca Vialli, arribava a Barcelona amb la confiança del 3 a 1 del partit d'anada. A Stamford Bridge, l'equip de Van Gaal va rebre la primera derrota a la Lliga de Campions d'aquella temporada, amb tres gols mortals en vuit minuts, just abans de la mitja part. Amb tot, un gol de Luis Figo a la segona part mantenia obertes les esperances del Barça. El partit de tornada s'havia de jugar al Camp Nou enmig d'un ambient enrarit. L'equip havia perdut quatre partits seguits i li havien fet dotze gols. Aquell entorn no era el més adequat per afrontar el repte, però tothom va entendre que en aquelles circumstàncies només hi havia un objectiu comú: eliminar el Chelsea. La confluència de voluntats va ser la clau en el desenllaç final, sobretot gràcies al paper dels socis i dels aficionats que van omplir el Camp Nou per viure una altra gran nit europea.

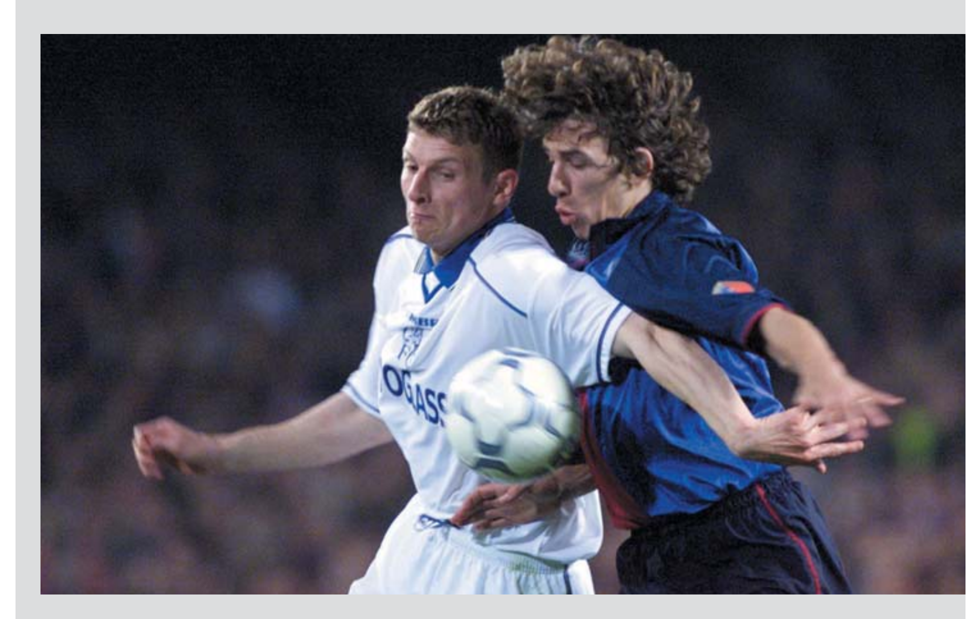
Un onze arriscat

La missió era complicada i l'objectiu molt clar: atacar sense parar. Amb només tres defenses al darrera (De Boer, Reiziger i Puyol), Van Gaal s'ho va jugar tot. A més, el tècnic holandès va tornar Rivaldo a la mitja punta, i va cedir el protagonisme de la banda esquerra a Zenden. Al final del par-

tit, amb la classificació a la butxaca, els elogis al plantejament tàctic van ser unànimes. Amb un ambient que és difícil d'oblidar, les ganes i la motivació van ser la norma entre tots els jugadors. De seguida es va notar aquest valor afegit i, només de sortida, el domini ja va ser del Barça. Com es podia esperar després de dues ocasions de Rivaldo, el primer gol el va fer el brasiler: va xutar una falta des de la frontal, la pilota va tocar Babayaro i va superar el porter De Goey. Era el minut 24 i el partit començava a pintar bé. Poc abans de la mitja part Figo, apropfitant una rematada al pal de Kluivert, va fer el 2 a 0 i de manera provisional classificava el Barça.

Una segona part apassionant

A la represa, el Barça es va desinflar. Un punt de relaxament i una errada del porter Ruud Hesp van permetre a Flo marcar. Era un gol que no feia justícia (2-1), però tornava a deixar el FC Barcelona fora d'Europa. Només quedaven 30 minuts de partit. S'havia de marcar i forçar la pròrroga. Van Gaal se la va jugar: al tot o res. Va fer entrar Dani, un davanter que va acabar sent providencial. Després de dues clares oportunitats de gol, Dani marcava de cap. El 3 a 1 forçava la pròrroga però la nit era intensa. Tant, que poc després, al minut 86, Rivaldo va fallar un penal que hauria evitat 30 minuts més de partit. Mitja hora que era absolutament innecessària si es tenen en compte els mèrits i les oportunitats que el Barça havia generat. A la pròrroga, però, el brasiler es va rescabalar, gràcies a la generositat del Camp Nou. Figo va forçar un penal i el públic va corejar el nom del brasiler. El brasiler havia rebut l'encàrrec de tornar a xutar un penal. Rivaldo, com els cracs de debó, no es va amagar, i va marcar. Aquell gol tornava a situar el Barça en una semifinal. Per arrodonir-ho, un gol de Kluivert a les acaballes del partit feia justícia al marcador, segellava la classificació del Barcelona i el deliri s'ins-tal.lava en un Camp Nou embogit.
Ara Frank Rijkaard també pot fer història. Aquella nit s'ho mirava des de la Llotja de l'Estadi en condició de seleccionador holandès. Cinc anys més tard té la possibilitat de convertir una nit de febrer en una altra gran nit. Històrica, europea, que li permeti escriure el seu nom en la memòria blaugrana. Per aconseguir-ho, Rijkaard –ves per on- haurà de superar tàcticament a José Mourinho. Un jove portugués, que curiosament, ara fa cinc anys, s'asseia a la banqueta d' aquell Barça formant part de l'equip tècnic del FC Barcelona ■

CARLES PUYOL: "Hi havia un ambient impressionant"

El capità del Barça és un dels tres jugadors que encara queden de l'equip que va jugar aquell partit contra el Chelsea a l'Estadi. Era la temporada de la seva consolidació al primer equip i avui encara en recorda tots els detalls.

Barça, 5 - Cheslea, 1. Quin és el primer record que et ve al cap?
"L'ambient. Hi havia un ambient impressionant. S'havia de remontar el 3 a 1 de l'anada i l'ambient va ser espectacular."
Aquell partit es va jugar amb només tres defenses i es van assumir molts riscos al darrera...
"Teníem un sistema amb Mike (Reiziger) i jo de marcadors i amb Frank de lliure. Érem tres contra dos i de fet, tampoc era tan arriscat jugar d'aquella manera."
Fa cinc anys, el teu perfil de defensa marcador semblava més definit que ara. La teva feina era aturar Flo.
"Recordo el duel amb Flo. Inicialment jo no havia de jugar aquell partit, però Van Gaal, després d'un entrenament que em va tocar marcar Kluivert em va dir: 'Tú puedes marcar a jugadores más altos que tú, con un juego aéreo potente'. Li vaig contestar que no ho sabia però que si volia ho podia provar'. Dos dies abans del partit em va confirmar que m'havia tocat defensar Flo."
En aquests cinc anys, com ha canviat Carles Puyol?
"Els jugadors sempre evolucionen, i més estant al Barça. Aquí, si tens ganes d'aprendre, sempre pots millorar. Ara jugo més de central, una posició que era nova, i tàcticament he anat millorant".
D'aquell equip només quedeu Xavi, Gabri i tu. A banda d'aquest fet, hi ha alguna semblança entre el Barça d'aquella temporada i l'actual?
"El Barça sempre té grans jugadors. Aquell era un molt bon equip, amb grans jugadors, com també passa ara, però amb uns altres jugadors, de moltíssima qualitat."
Quin Chelsea fa més por? El d'ara o l'equip del 2000?
"No ho sé... Ara tenen un equip que potser és més fort, tot i que aquell també era molt difícil de guanyar. És un dels millors equips d'Europa. Tenen molt clar com volen jugar, saben el que volen. Es nota la mà de Mourinho, que ha demostrat que és un grandíssim entrenador que sap treure el màxim rendiment dels seus jugadors... Té un equip molt ben treballat tàcticament al darrera i amb homes molt perillosos en atac, que poden decidir un partit en qualsevol moment."

ANNA MARIA MARTÍNEZ-SAGI
L'ARISTÒCRATA

UN DELS PERSONATGES MÉS FASCINANTS DE LA CATALUNYA DEL SEGLE XX, I ALHORA MÉS INJUSTAMENT OBLIDATS, ÉS UNA DONA. FORMA PART DE LA HISTÒRIA DEL FC BARCELONA I L'HEM DE SITUAR ALS ANYS 30. AMB UNA PERSONALITAT POLIÈDRICA, S'HA D'INTERPRETAR AMB CURA, SENSE PASSAR PER ALT CAP DE LES MÚLTIPLES FACETES DE LA SEVA VIDA PERSONAL I PROFESSIONAL. FEMINISTA *AVANT LA LETTRE,* LIBERAL, ANARQUISTA, ESPORTISTA, POETA I PERIODISTA. UNA LLUITADORA QUE SEMPRE VA ANAR UNA PASSA PER DAVANT DE LA RESTA.

MANEL TOMÀS

Nascuda al carrer Bailén de Barcelona el 19 de febrer del 1907 dins d'una família acomodada, el seu pare, Josep Martínez Tatxé, era un empresari tèxtil ric i un conegut promotor de l'esport català que també va ser tresorer del FC Barcelona entre els anys 1917 i 1919 -sota la presidència de Joan Gamper.

La seva mare, Consol Sagi, era la germana del cèlebre baríton Emili Sagi Barba, pare d'un gran jugador del Barça dels 20: l'Emili Sagi-Barba (1916-19 i 1922-32). Així doncs, la vinculació familiar de l'Anna Maria amb el Barcelona és indiscutible: Filla de directiu, cosina d'un crac de l'època i, a més, germana d'un altre jugador, l'Armand Martínez–Sagi, que va defensar la samarreta barcelonista entre el 1919 i el 1925.

Tot i que, per naixement, pertanyia a l'alta burgesia barcelonina, ben aviat va mostrar un esperit liberal i feminista avançat al seu temps (de fet, la seva família la va desheretar). De petita va començar a freqüentar els clubs esportius de la ciutat de Barcelona i ben joveneta va destacar en bàsquet, natació, esquí, atletisme i tennis, on va arribar a ser sub-campiona d'Espanya. Especialment preocupada per la condició de la dona, va ser una de les impulsores del Club Femení i d'Esports, la primera associació cultural i esportiva de l'Estat espanyol dedicada a les dones treballadores. El 1931 va participar al primer Campionat estatal d'atletisme femení celebrat a Madrid i va quedar quarta a l'especialitat de llançament de javelina. Un any després, al Campionat de Catalunya que es va celebrar a l'Estadi de Montjuïc va aconseguir vèncer a javelina i va batre el rècord català amb 20'60 metres.

La literatura va ser l'altra passió de la seva vida. El seu primer llibre de poemes, Caminos, publicat el 1929, va rebre crítiques molt positives, fins al punt que alguns van qualificar Martínez Sagi com l'hereva de Rosalía de Castro. Antonio Machado també va dir que la lírica espanyola femenina comptava amb una poetessa d'excepcionals mèrits: l'Anna Maria Martínez-Sagi. Es movia en els cercles de Santiago Rusiñol, Miguel de Unamuno i Pío Baroja. El 1932 va entrar de redactora a "La Rambla", el setmanari que l'any 30 va fundar Josep Suñol i Garriga –el que havia de ser president màrtir del FC Barcelona. A "La Rambla" va publicar entrevistes, articles d'opinió i crítiques de teatre. Això li va permetre fer amistat amb l'actriu Margarita Xirgu i amb el genial poeta i autor teatral Federico García Lorca. Fervorosa republicana, en la convulsa dècada dels trenta va escriure a "La Rambla", i també a la revista "Crónica", sobre els temes més polèmics del moment, el sufragi femení, la reforma agrària, l'Estatut i les condicions de vida dels treballadors.

La seva vessant barcelonista va quedar ben palesa entre juliol del 1934 i juliol del 1935, quan va ocupar el càrrec de vocal a la Junta Directiva del FC

Barcelona –que presidia l'Esteve Sala– com a responsable de l'àrea de Cultura i Propaganda. Aquesta dada de la seva biografia és reveladora: es va convertir en la primera dona que va ocupar una plaça en un consell directiu, no només al Barça, sinó a tot el futbol mundial.

La guerra civil espanyola va transformar la seva vida. Va ser corresponsal de guerra del Daily Mail i El Tiempo de Bogotá, cosa que li va permetre fer amistat amb el líder de la CNT-FAI, que de forma amistosa l'anomenava "l'aristòcrata".

Malauradament, la fatalitat es va abocar sobre la família: el seu marit, Claude, va morir el 1957 quan intentava desactivar una bomba i un any després una meningitis es va endur la seva filla Patrícia, amb només vuit anys. Traumatitzada per la tragèdia, va tornar a Catalunya l'any 1969. Es va instal·lar a Moià i aquell mateix any va publicar Un laberinto de presencias, un llibre de poemes intimistes, amb nun punt surrealista. Des d'aleshores, desenganyada de tot, i malalta de malenconia (tota la seva vida la va marcar una frustrada passió per la poetessa Elisabeth Mulder, l'objecte dels seus poemes), es va recloure a casa seva i el 1998 va ingressar en una residència geriàtrica de Santpedor, on hi va morir el 2 de gener del 2000. La seva figura va ser rescatada de l'oblit gràcies a la biografia Las esquinas del aire que Juan Manuel de Prada va acabar d'escriure el mateix dia que Anna Maria Martínez-Sagi va morir ■

L'Enigma anterior: El 15 de gener del 1941 hi va haver Consell Directiu del Futbol Club Barcelona. L'acta d'aquella Junta diu que el Barça "en cumplimiento de las disposicions dictadas por el COE-CND (Comité Olímpico Español-Consejo Nacional de Deportes)" canviava el seu nom. Des d'aquell dia s'havia de parlar del "Club de Fútbol Barcelona".

LA REPRESSIÓ CONTRA EL BARÇA

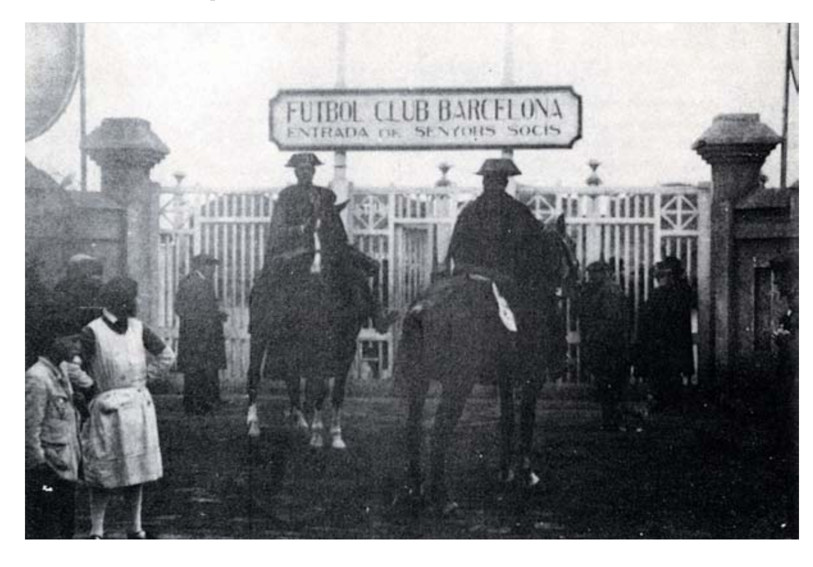
Text: JOSEP MARIA AINAUD DE LASARTE. Historiador

Un cop instaurat i consolidat el règim dictatorial del general Franco la repressió actuava. El gener del 1941 el Futbol Club Barcelona va patir en primera persona una esgarrapada, gens innocent, de la repressió contra els símbols del catalanisme. El club passava a denominar-se Club de Futbol Barcelona. En castellà, com tantes altres coses. Es tractava d'imposar la llei dels guanyadors i d'humiliar els vençuts. La repressió franquista estenia els seus tentacles, ara en temps no bèl·lics, i el Barça havia d'acabar sent una de les institucions més observades i coaccionades dels insurrectes instal·lats en el poder.

Però aquesta no seria una pràctica exclusiva del règim franquista. La repressió contra el Barça, pel que sempre ha significat per a Catalunya, ja s'havia manifestat abans, per exemple de la mà d'un altre general colpista, Miguel Primo de Rivera. La seva dictadura, instaurada el 13 de setembre de l'any 1923, aviat va declarar la persecució a la cultura i la identitat de Catalunya. Va prohibir l'ús de la bandera catalana, la interpretació dels himnes Els Segadors i La Santa Espina, l'ús públic de la llengua catalana i va clausurar moltes entitats acusades de "catalanistas". En un primer moment no es va atrevir a actuar contra les més populars, com l'Orfeó Català o el Futbol Club Barcelona, però va esperar el moment oportú.

Contra el Barça va trobar l'ocasió l'estiu del 1925, amb el pretext d'uns incidents que van passar al camp de les Corts. Repassem la nota oficial que el Governador Civil de Barcelona –un militar, el general Milans del Bosch (¿no us diu res aquest nom?)– va donar a la premsa el 18 de juny de l'any 1925, arran del partit que la selecció anglesa i el FC Barcelona van jugar al camp de les Corts: (...) *Resultando que ha quedado suficientemente probado que después de terminar el primer partido, la música de la escuadra inglesa tocó la Marcha Real española, que fue siseada por buen número de espectadores, siendo muy contados los que la oyeron con el respeto debido, a pesar de calcularse la concurrencia en unas 14.000 almas, y que al interpretar la referida música el himno inglés, se le escuchó con el respeto que se merece y se aplaudió con verdadero entusiasmo* (...) I acabava comunicant a la Junta Directiva una sanció exemplar: (...) *Clausurar por término de seis meses el funcionamiento de esa sociedad, no pudiendo, durante dicho tiempo, dar espectáculo alguno en su campo ni concurrir a otros como tal Asocación ni usar los emblemas ni distintivos de la Sociedad.*

De res van servir les gestions del FC Barcelona ni les de la 'Federación Catalana de Fut-ball'. L'actitud del govern de la dictadura era inamovible i l'avís al FC Barcelona també ho era per a les entitats com l'Orfeó Català, que no s'havien doblegat a les arbitrarietats d'un govern dictatorial, que cauria al cap d'uns anys, arrossegant la monarquia. Però el FC Barcelona va saber sobreviure als avatars dels temps i als capricis i les imposicions dels dictadors ■

Centre de Documentació Barcelonista
Coordinació: Antoni Aira

L'Enigma permet descobrir fets i esdeveniments remarcables de la centenària història de la nostra Entitat.

El guanyador del número anterior, que rebrà de mans del seu jugador preferit una samarreta signada per tots els jugadors del primer equip de futbol és:

Jaume Pijoan Capafons

Soci número 33.028

EL NOU ENIGMA

Quant va costar la Copa Barcelona de la temporada 1902-03, trofeu de plata costejat pel socis del club?

LA PISTA

Estem parlant de pessetes.

Les respostes es poden fer arribar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu:
Revista Barça
Av. Arístides Maillol, s/n
08028 Barcelona

Correu electrònic:
revista@club.fcbarcelona.com

L'HOLANDÈS AMABLE

RUUD HESP ERA UN VETERÀ PRÀCTICAMENT DESCONEGUT PERÒ VA TENIR L'OPORTUNITAT DE FITXAR PEL BARÇA, RECOMANAT PEL TÈCNIC DEL MONENT, LOUIS VAN GAAL. AQUEST PORTER EXPERIMENTAT, SEGUR SOTA ELS PALS, ÀGIL I DE GRANS REFLEXOS, VA SORPRENDRE TOTHOM PEL SEU RENDIMENT. LA SEVA SENZILLESA I LA BONHOMIA QUE EL DEFINEIX EL VAN CONVERTIR EN UN ÍDOL PEL PÚBLIC DEL CAMP NOU.

VANESSA FORNS

1998

Ruud Hesp va néixer fa 40 anys a Bussum (Holanda). Abans d'arribar al FC Barcelona va jugar en quatre equips del seu país: FC Abcoude, Haarlem, Fortuna i Roda JC. El Barça el va fitxar l'11 de juliol de 1997. Amb un sospir carregat de fortes emocions, Hesp recorda aquell dia: "Fitxar pel Barça va ser un somni. Quan era més jove passava les vacances d'estiu amb la meva família a Lloret de Mar. Allà jugava a futbol amb els meus germans, i jo sempre

> "Fitxar pel Barça va ser un somni. De jovenet era un habitual a Lloret de Mar. Hi estiuejava amb la meva família. Recordo que feiem grans partits de futbol amb els meus germans. Sempre m'imaginava que era el porter del Barça"

m'imaginava que era el porter del Barça. Quinze anys després aterrava al Camp Nou per defensar la porteria del FC Barcelona. N'hi havia per no creure-s'ho!". I és que de fet, Hesp ja era soci del Barça. "De tota la vida. De quan fitxar pel Barcelona era un somni", recorda.

Li és molt difícil triar un company d'entre tots els jugadors amb qui va coincidir, perquè "sempre vaig tenir una relació fantàstica amb tots", però Hesp recorda amb una estimació especial "Luis Enrique i Abelardo, per la seva simpatia innata". En les tres temporades que es va estar al Barça, va compartir les responsabilitats de la porteria amb Baía, Busquets, Lopetegui, Arnau i Reina. "Víctor Valdés encara era molt jove", afirma somrient. Sigui com sigui, Hesp continua molt lligat a Barcelona, una ciutat que, segons diu, "m'apassiona", i on sempre s'ha sentit molt estimat. Encara avui, sempre que pot viatja a la Capital de Catalunya per viure els partits que el Barça juga a l'Estadi. Aquesta temporada ha vist set partits del Barça de Rijkaard, l'últim l'empat a un gol amb el València.

Fent memòria, Hesp destaca un moment de felicitat en blaugrana: la victòria del Barça a la final de Copa de l'any 98. Es va jugar a València contra el Mallorca. El Barça es va proclamar campió, i va poder fer la volta d'honor a Mestalla. "Mentre tots els jugadors saltavem d'alegria celebrant el títol vaig veure gent que a les graderies plorava de felicitat. Aquella imatge, aquest contrast, m'ha marcat", comenta. En la seva estada al club, Hesp va guanyar quatre títols: dues Lligues, una Copa del Rei i una Supercopa d'Europa.

Després de tres anys a Barcelona, Hesp encara va vestir la samarreta del Fortuna - ja hi havia jugat abans de fitxar pel Barça. Ara fa dos anys i mig va deixar el futbol professional per lesió. Avui però, encara hi manté un vincle. És manager comercial a l'últim equip on va jugar, i un dia a la setmana entrena els porters. Hesp està casat i té dos fills: una nena de set anys, la Keri, nascuda a Barcelona, a l'Hospital de la Sagrada Família, i un nen, el Mika, que aviat farà quatre anys ■

2005

CELLER CIURANA,
MIG SEGLE EN BLAUGRANA

DESPRÉS DE CINQUANTA ANYS DE VIDA, EL 'CELLER CIURANA' HA TANCAT LES PORTES. SEMPRE RECORDAREM AQUEST RESTAURANT BARCELONÍ DEL BARRI DE LES CORTS COM UN SANTUARI DE BARCELONISME QUE HA VIST PASSAR DIVERSES GENERACIONS DE CULERS IL·LUSTRES.

ANDREA BALDUCCI

La història va començar el 9 de juny de 1955, quan la família Rabascall i Ciurana va decidir arrendar una antiga bodega. En poc temps van reorientar el negoci com a 'local de dinars', amb un notable èxit. "Els nostres clients van augmentar força", recorda Ceferí Rabascall Ciurana, l'home que fins ara ha regentat aquest negoci. Ceferí és el fill del Cosme i la Maria, el matrimoni que fa mig segle va iniciar aquesta aventura.

'El Celler Ciurana' està situat en ple barri de les Corts, al carrer Vallespir, 185. Està a pocs metres de l'antic Camp de les Corts. Segurament és per això que en el seu interior s'hi respirava barcelonisme en estat pur. En aquest local hi han dinat futbolistes il·lustres, com ara l'Eulogio Martínez, en Segarra, el Vergés o el porter Ramallets. Ceferí Rabascall també recorda a Gensana, "un home de bona presència, que a les dones agradava molt". Empleats i directius del club també van ser-ne habituals.

El Celler es va convertir pràcticament en un casal de barcelonisme, amb les parets plenes de fotos històriques, companyia única per a tantes i tantes tertúlies futbolístiques. El restaurant funcionava molt bé, però al Ceferí li ha tocat prendre la decisió de cessar l'activitat i vendre el local a una immobiliària: "Tinc 62 anys i ens fem grans." Els clients més fidels, algun fins i tot amb llàgrimes als ulls, li han arribat a demanar que s'ho repensés. Dues setmanes abans del tancament, Ceferí ha tingut l'última satisfacció: "El president Joan Laporta va venir a sopar amb la seva dona. Van ser molt amables i van escriure una pàgina dedicada al Celler. Una altra pàgina carregada de barcelonisme".

Ara s'acaba una etapa professional de mig segle, però la seva història es mantindrà ben viva. Els barcelonistes sempre recordaran el Celler Ciurana, punt de trobada de gent futbolera i tertúlies inacabades ■

Portada de disc

En la llista dels clients més il·lustres i coneguts d'aquest restaurant barceloní també hi ha en Joan Reig, del grup *Els Pets,* així com altres músics destacats del rock català. La majoria d'aquests músics, sempre que poden, fan bandera de la seva estimació pel Barça. A la portada del primer disc del grup *Mesclat* (format per components d'*Els Pets, Brams, Pomada* i *Música Nostra*) s'hi pot veure la prestatgeria que donava la benvinguda als visitants del Celler Ciurana. Tot un homenatge a un local que ha deixat empremta més enllà de Les Corts.

Creix amb el Barça

La campanya Creix amb el Barça, creada a iniciativa d'El Gran Repte del FC Barcelona, s'ha ampliat. A partir d'ara els socis que tinguin de 0 fins a 18 anys podran gaudir de més avantatges amb el seu carnet de soci.

El carnet té molts avantatges pensats per a que els més petits i els joves gaudeixin creixent amb el Barça.

Avantatges per als més joves

D'entre els privilegis, que poden gaudir els socis de fins a 12 anys, destaca poder fer-se la fotografia amb el primer equip. A més, els dies de partit també està oberta a la llar d'infants del Camp Nou, a la porta 65 de lateral, on els més petits seran atesos per membres de la Fundació Pere Tarrés. Aquest servei només funciona els dies de partit i és gratuït per socis fins als 10 anys. També cal destacar els descomptes especials per a celebrar el teu aniversari a les instal·lacions del Barça, a més de per a les escoles del club; com ara la pista de gel amb la seva escola de patinatge i per a l'escola de futbol coneguda com a FCB Escola.

Altres privilegis per a tots

Existeixen una sèrie d'avantatges per a tots els socis que els més joves també poden gaudir. Per exemple, poder veure entrenaments a portes obertes quan es duen a terme, accedir al museu de franc o comprar entrades anticipades als partits del Camp Nou. També cal incloure altres activitats com les preestrenes exclusives de pel·lícules per a nens, descomptes en entitats associades com Port Aventura, el Tibidabo i el Zoo. A més, ben aviat s'obrirà la inscripció per a la propera Lliga de futbol per a socis d'El Gran Repte que es jugarà al juliol a les instal·lacions del club dins de la categoria de nens. Entre d'altres opcions també existeix la possibilitat de tenir correu del Barça gratuït: nom.cognom@mail.fcbarcelona.com. A través de la xarxa, els socis rebran el butlletí electrònic mensual amb tots els avantatges per a socis i amb temes d'interès per als més petits, com l'últim vídeo dels toons gratuït. Cal recordar que els socis d'entre 0 i 5 anys paguen 34 € a l'any i reben el carnet aleví. Els socis d'entre 6 i 14 anys paguen una quota anual de 68 € i reben el carnet infantil i pels socis a partir de 15 anys la quota anual és de 137 € i reben el carnet sènior. Tant els carnets alevins com els infantils estan personalitzats amb els toons dels jugadors.

Talonari de descomptes, un nou avantatge per als socis

El Gran Repte del FC Barcelona presenta el nou talonari de descomptes que es pot trobar amb aquest número de la Revista de febrer, amb una gran quantitat de descomptes en comerços i empreses col·laboradores. Aquest talonari és un nou avantatge del carnet de soci del FC Barcelona.

Els descomptes que s'hi ofereixen s'han establert per a socis de totes les edats i per a tots els gustos, per tant es pot escollir entre diferents comerços de sectors tan diversos com la moda, l'esport, l'oci, la llar, els regals, la bellesa, la formació i d'altres.

Per fer-ne ús, el soci que ho vulgui només ha de retallar el taló que vulgui utilitzar i mostrar-lo en el comerç juntament amb el carnet de soci del Barça.

La majoria d'aquests talons tenen vigència durant tot l'any 2005. Si aquest nou avantatge del carnet de soci té una bona acollida entre la massa social blaugrana, s'instaurarà aquesta acció a principis de cada any.

Socis de ben lluny

Amb la xifra de 130.000 socis ja superada el Barça es consolida, cada vegada més, com un club més gran i global. Un clar exemple de la diversitat de la massa social blaugrana és el cas de la Mika Nishimura, el Yuutaro Maekawa i el Yoshimasa Harikawa.

Aquests tres socis, tot i viure al Japó, no han volgut deixar escapar l'oportunitat de formar part del Barça i s'han fet socis. La Mika Nishimura té el número de soci 130148 i reconeix que la seva "passió pel Barça és molt gran". Té tota mena d'articles relacionats amb el club i ja ha visitat la Botiga oficial que el Barça té a Tòquio.

En Yuutaro va encara més enllà i diu que ser del Barça el fa feliç. Com ell mateix diu: "Crec que es un equip que proporciona una satisfacció i un nivell d'excitació insuperable. Estic convençut de que aquest equip seguirà sent el motiu de la meva felicitat."

Per la seva banda, en Yoshimasa segueix el Barça des de fa cinc anys i ja ha pogut visitar el Camp Nou. Segons comenta el que més l'atrau del club és : "L'estil de joc, l'historia centenària i tot l'entorn format pels seguidors."

OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA (OAB)
E-mail: oab@club.fcbarcelona.com
Horaris: De dilluns a dissabte, de 9 a 21 hores
Dies de partit: des de dues hores abans del partit

TAQUILLES
E-mail: taquilles@club.fcbarcelona.com
Horaris: de dilluns a dijous, de 9 a 13,30 hores
i de 15,30 a 18 hores
Divendres, de 9 a 14,30 hores
Dissabtes, de 9 a 16,30 hores
(en partits jugats al nostre estadi en cap de setmana)

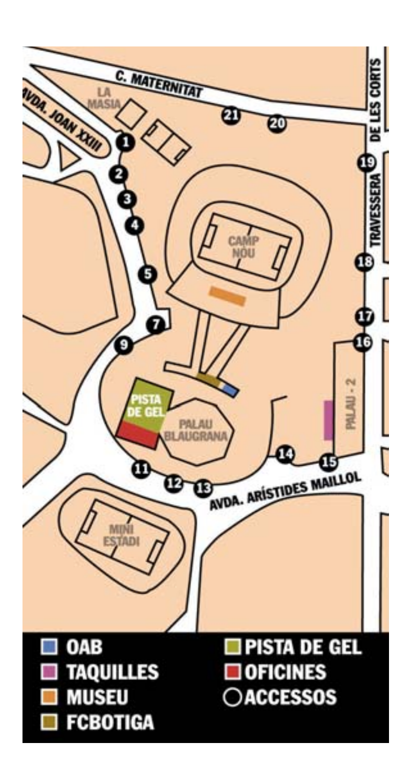
MUSEU FC BARCELONA
E-mail: museu@club.fcbarcelona.com
Horaris: De dilluns a dissabte, de 10 a 18'30 hores
Diumenges i festius, de 10 a 14 hores
Tour circuit: de dilluns a dissabte, de 10 a 17'30 hores
Diumenges i festius, de 10 a 13 hores

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ BARCELONISTA
E-mail: centre.documentacio@club.fcbarcelona.com
Horaris: de dilluns a dijous, de 10 a 14 hores
i de 16 a 18,30 hores
Divendres, de 10 a 15 hores

FCBOTIGA
E-mail: botiga@club.fcbarcelona.com
Horaris: Obert matí i tarda

PISTA DE GEL
E-mail: pistadegel@club.fcbarcelona.com
Horaris: Obert matí i tarda

SEU SOCIAL
Avinguda Arístides Maillol, s/n.
08028 Barcelona
Fax: 93 411 22 19
E-mail: secretaria@club.fcbarcelona.com

Visa Barça, un estalvi garantit

El carnet de soci del Barça dóna cada dia més avantatges. La darrera novetat és la Visa Barça que, amb una atractiva oferta de llançament, permet estalviar la quota de soci d'aquest any.

Aquestes setmanes els socis estan rebent a casa informació sobre la nova Visa Barça. La nova targeta, fruit de l'acord entre el FC Barcelona i "la Caixa", permet com a oferta de llançament, fins el pròxim 31 de maig, acumular descomptes equivalents a la quota de soci. Comprar amb la Visa Barça durant aquest temps pot fer que al soci li surti de franc el seu carnet, ja que es retornarà el 10% del cost de totes les compres pagades amb la nova targeta, fins a un màxim descompte de 137 euros. Una altra de les grans novetats que aporta la Visa Barça és que permetrà pagar la quota del carnet de soci del proper any, així com qualsevol abonament que li ofereixi el club en tres còmodes mensualitats, sense cap cost addicional.

La Visa Barça és gratuïta sempre que es faci una compra a l'any i no cal canviar de caixa o de banc per fer-la servir, ja que es poden domiciliar els pagaments en qualsevol entitat financera. A més, cada vegada que el soci compri utilitzant la nova targeta aconseguirà Punts Barça que es podran bescanviar per fantàstics regals del catàleg especial del Barça o per articles dels catàlegs vigents de Punts Estrella de "la Caixa".

L'activació de la Visa Barça permet demanar targetes extra personalitzades amb altres imatges, totes elles molt barcelonistes.

Activació de la targeta

Per gaudir dels avantatges que aporta la Visa Barça cal activar la targeta que els socis estan rebent al seu domicili abans del 31 de maig. Per fer-ho cal trucar al telèfon 902 239 498 de "la Caixa". Només caldrà facilitar les dades personals a "la Caixa", l'entitat emissora que també és patrocinadora oficial del club, així com algunes dades financeres per poder assignar el límit de crèdit més adequat. A partir d'aleshores el soci podrà fer servir la seva nova Visa Barça i aprofitar els seus fantàstics avantatges.

Tots aquells socis que activin la Visa Barça abans del 28 de febrer de 2005 entraran en el sorteig de 5 viatges per a dues persones amb el primer equip per assistir en directe al partit de lliga Depor-Barça del cap de setmana del 20 de març.

Foto Barça
El Barça al món

Envia'ns les teves millors fotos, arreu del món, lluint el motiu blaugrana que més t'agradi.

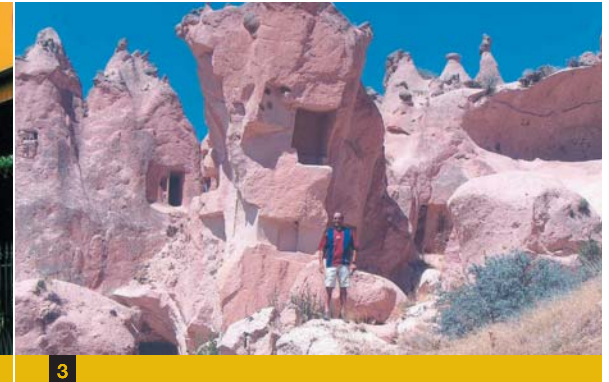
1

Xavi Orts Hernández
Soci número 82.496
El nostre guanyador, enregistrant fins l'últim detall d'una dansa massai, en un parc natural de Kènia. Com ell mateix ens escriu, "també hi ha blaugrana a l'Àfrica, no trobeu?"

2

Domènec Espona Garolera. Soci número 89.464
De viatge a Cali, en un dels carrers més comercials de la ciutat colombiana, davant una pizzeria amb molt de sentiment culer.

3

Josep Manuel i Vilarrasa. Soci número 23.093
Difícil devia ser que per l'indret, quan en Josep es va fer aquesta foto a la Capadòcia, hi hagués gaires més socis de cap altre club. Barcelonisme en un dels paratges més exòtics de Turquia.

Correu: Revista Barça - Av. Arístides Maillol, s/n - 08028 Barcelona
e-mail: revista@club.fcbarcelona.com

Per participar al concurs fotogràfic Foto Barça has d'enviar una carta amb les teves dades personals, el telèfon, el teu número de soci o Gent del Barça i la fotografia corresponent o bé, un e-mail a: revista@club.fcbarcelona.com , amb les mateixes dades, i la teva fotografia digitalitzada en alta resolució. Les fotografies més originals es publicaran en aquesta secció i d'aquestes en sortirà un guanyador.

Nous temps amb el rellotge Viceroy

Dues marques estrella, Barça i Viceroy, han unit esforços per crear el rellotge oficial del club i les vendes dels primers mesos ja demostren l'èxit de l'aliança.

El rellotge Viceroy del FC Barcelona ha estat el producte estrella del merxandatge blaugrana dels darrers mesos. Les xifres de vendes, amb un 80% realitzades fóra de Catalunya, demostren novament que el barcelonisme és un valor en alça a la resta de l'Estat.

Viceroy ha llençat al mercat una oferta de rellotges d'alta qualitat, dissenys innovadors i models per a totes les edats. Els nous rellotges compten amb maquinària de quars, són submergible fins a 100 metres, les corretges estan disponible en acer sòlid i en goma negra o blava, i es poden adquirir en una gamma de preus que oscil·len entre els 99 i els 169 euros.

Una de les grans particularitats del producte és la seva excepcional presentació, amb un estoig personalitzat amb l'escut del club que, en obrir-lo, impressiona amb els compassos de l'himne del Barça.

Els socis del FC Barcelona poden adquirir el rellotge oficial del club amb un 5% de descompte a la FC Botiga. També es pot adquirir als centres El Corte Inglés i en distribuïdors autoritzats.

Viceroy, una marca líder

Viceroy és un autèntic líder d'imatge del seu sector, una de les marques més venudes i sol·licitades per multitud de concessionaris que sol·liciten poder distribuir els seus productes. Compta amb cinquanta anys d'història, ja que va néixer com a marca a Suïssa l'any 1951 de la mà de DESCO, propietària de la marca Maurice Lacroix. L'any 1982, el Grup Munreco adquireix els drets de la marca a nivell mundial i comença la seva comercialització a l'Estat espanyol.

Les reunions d'empresa, al millor terreny de joc

Les instal·lacions del Camp Nou són ja un entorn habitual per assegurar l'èxit de reunions i esdeveniments d'empreses de tot el món.

El FC Barcelona ha impulsat aquesta temporada l'explotació de les seves instal·lacions com a centre idoni per celebrar reunions d'empreses. Aprofitant la seva excel·lent ubicació, al bell mig de la ciutat de Barcelona, a 15 minuts de l'aeroport, el Camp Nou ofereix a les empreses una combinació ideal perquè els seus esdeveniments resultin inoblidables: unes instal·lacions esportives de primer nivell, unes sales perfectament equipades i el toc de llegenda que es respira a cada racó de l'estadi.

Un esdeveniment únic

Les reunions i esdeveniments a les instal·lacions blaugranes compten amb uns serveis que complementen una oferta única. Xerrades o sessions de signatures d'autògrafs amb jugadors i exjugadors; poder sentir l'emoció de ser jugador del Barça per un dia, equipat de futbolista, recorrent el túnel de vestidors i saltant al Camp Nou, amb l'himne de fons, amb el videomarcador personalitzat i amb l'ovació de la graderia; sopar al Museu del Barça rodejat d'art i peces històriques; fer un partit amb exjugadors del club o patinar a la pista de gel, són alguns dels complements exclusius que ofereix l'oferta blaugrana.

Dos dels serveis més sol·licitats per les empreses per complementar el seu esdeveniment són l'assistència a un partit en directe al Camp Nou, gaudint d'una ubicació d'autèntic privilegi, en una llotja privada, i de totes les comoditats que ofereix el servei d'hospitalitat FC Barcelona VIP, i la visita guiada per l'Estadi i el Museu.

Un equip al seu servei
Meetings & Events del FC Barcelona és el departament del club responsable de l'organització d'aquests tipus d'actes. Té a la seva disposició un equip de producció propi per assessorar en el disseny de programes personalitzats, oferint sempre la màxima flexibilitat creativa i compta amb una experiència contrastada en l'organització d'esdeveniments, avalada per la gran quantitat d'actes que organitza directament com a club cada temporada.

Serveis de primera qualitat
Les reunions d'empresa a les instal·lacions blaugranes compten amb els millors serveis. Càtering amb proveïdors de gran prestigi de la ciutat, servei d'hostesses, servei àudiovisual i de rotulació, accés a internet, servei de seguretat, servei mèdic propi amb instal·lacions de primer nivell on passen les revisions els esportistes, assessorament en l'oferta hotelera de la ciutat i pàrquing són els serveis addicionals que ofereix Meetings & Events per fer més màgic l'acte al Camp Nou.

Espais emblemàtics
Les instal·lacions del FC Barcelona disposen de més de 50.000 metres quadrats per poder acollir els actes més originals en un estadi considerat com a cinc estrelles per la UEFA. Els actes i les reunions d'empresa es poden organitzar a les sales més emblemàtiques del Camp Nou. Des de la Llotja Presidencial, l'espai més honorable del Camp Nou on es reuneixen personalitats i autoritats els dies de partit, a les Sales del Museu, passant per les noves instal·lacions de premsa, des d'on els mitjans cobreixen l'actualitat diària del club o les diferents instal·lacions esportives del club, com el Miniestadi, el Palau Blaugrana o la Pista de Gel, que són excel·lents alternatives per poder celebrar un esdeveniment memorable.

Descomptes exclusius per als socis
El carnet de soci del FC Barcelona ofereix els seus titulars la possibilitat de gaudir de descomptes exclusius, de fins al 30%, en el lloguer de sales i dels camps.

Clients 5 estrelles
Prop de 200 empreses ja han gaudit de l'experiència de celebrar actes a les instal·lacions blaugranes. Alguns exemples són Nike, SAS, Louis Vuitton, Danone, RACC, Fuji, Sara Lee, partits polítics, agències de publicitat i productores de tot el món.

DESCOMPTES ESPECIALS SOCIS FCB

Gràcies als acords amb altres entitats, els socis del **FCB** poden gaudir de descomptes especials pel fet d'utilitzar els seus serveis. Aprofita'n l'oportunitat!

ENTITAT	TIPUS DE DESCOMPTE	COM?
FCBARCELONA Zona Premium	Subscripció anual Zona Premium per 29€ (7€ de descompte)	Amb el carnet de soci
fecsa endesa	15% d'estalvi en el terme fix de gas 7% d'estalvi* en el consum de gas 2.25% d'estalvi en la factura de la llum * descompte del 5% si sols es contracta gas	Amb el carnet de soci Truca al 900 84 28 84
CINESA	De dilluns a divendres (no festius), entrades a preu reduït Pre-estrenes de cinema exclusives per als socis 10 punts de regal en sol·licitar la targeta Cinesa Card	Amb el carnet de soci
Zoo Barcelona	10% de descompte en les entrades	Amb el carnet de soci
TIBIDABO	3 euros de descompte a les modalitats d'entrada: Entrada completa. Entrada Emblemàtica Entrada de menors de 120 cm	Amb el carnet de soci
Casa del Llibre	5% de descompte en els seus productes a Catalunya	Amb el carnet de soci
National ATESA	Lloguer de cotxes: 50% de descompte Lloguer de furgonetes: 20% de descompte Tarifa internacional: 15% de descompte Central de reserves: 902 100 101	Amb el carnet de soci Codi client: 1301127
fnac	50% de descompte (5€) en quota d'entrada del Club FNAC a les botigues de BCN	Amb el carnet de soci

Descomptes al club

A més, la vostra condició de soci també us permet tenir els següents avantatges:

Pista de Gel:
descompte del 25%

Museu:
accés lliure al Museu i tour guiat

Sales i espais: 30% de descompte en el lloguer de sales i altres espais emblemàtics del club

FCBOTIGA: 5% de descompte en els productes a la venda
Botiga on-line: 10% de descompte a través de www.shop.fcbarcelona.com

Camp de Futbol 7:
30% de decompte en el lloguer dels camps de futbol 7 de les instal·lacions del Camp Nou

Dóna corda al català
Parla sense vergonya. Parla amb llibertat.
I per començar, parla en català.
Generalitat de Catalunya

"la Caixa"